

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2019/883 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Απριλίου 2019

σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για την παράδοση αποβλήτων από πλοία, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/65/ΕΕ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/59/ΕΚ**(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 100 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η θαλάσσια πολιτική της Ένωσης στοχεύει στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος. Ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί με τη συμμόρφωση προς τις διεθνείς συμβάσεις, κώδικες και αποφάσεις με ταυτόχρονη διατήρηση της ελεύθερης ναυσιπλοΐας, όπως προβλέπεται από τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας («UNCLOS»).
- (2) Ο στόχος 14 των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη εφιστά την προσοχή στις απειλές της θαλάσσιας ρύπανσης και της ρύπανσης από θρεπτικές ουσίες, της εξάντλησης των πόρων και της κλιματικής αλλαγής, φαινόμενα τα οποία οφείλονται όλα πρωτίστως σε ανθρώπινες ενέργειες. Οι απειλές αυτές ασκούν περαιτέρω πίεση στα περιβαλλοντικά συστήματα, συμπεριλαμβανομένων της βιοποικιλότητας και της φυσικής υποδομής, ενώ παράλληλα δημιουργούν παγκόσμια κοινωνικοοικονομικά προβλήματα, συμπεριλαμβανομένων κινδύνων για την υγεία, την ασφάλεια και χρηματοοικονομικών κινδύνων. Η Ένωση πρέπει να εργαστεί για την προστασία των θαλάσσιων ειδών και να στηρίξει τα άτομα που εξαρτώνται από τους ωκεανούς, για λόγους απασχόλησης, πόρων ή αναψυχής.
- (3) Η διεθνής σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία («σύμβαση MARPOL») προβλέπει γενικές απαγορεύσεις των απορριψεων από πλοία στη θάλασσα, αλλά ρυθμίζει επίσης τους όρους υπό τους οποίους ορισμένοι τύποι αποβλήτων επιτρέπεται να απορρίπτονται στο θαλάσσιο περιβάλλον. Η σύμβαση MARPOL υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα μέρη να διασφαλίζουν την ύπαρξη επαρκών εγκαταστάσεων παραλαβής στους λιμένες.
- (4) Η Ένωση επιδίωξε την εφαρμογή τμημάτων της σύμβασης MARPOL μέσω της οδηγίας 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, εφαρμόζοντας μια προσέγγιση με βάση τους λιμένες. Στόχος της οδηγίας 2000/59/ΕΚ είναι να συγκεραστούν τα συμφέροντα της ομαλής λειτουργίας των θαλάσσιων μεταφορών με την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.
- (5) Την τελευταία εικοσαετία, η σύμβαση MARPOL και τα παραρτήματά της έχουν υποστεί σημαντικές τροποποιήσεις, με τις οποίες καθορίστηκαν αυστηρότεροι κανόνες και απαγορεύσεις για τις απορρίψεις αποβλήτων από τα πλοία στη θάλασσα.
- (6) Στο παράρτημα VI της σύμβασης MARPOL καθορίστηκαν κανόνες απορριψεων για νέες κατηγορίες αποβλήτων, και ειδικότερα για τα καύσιμα συστημάτων καθαρισμού καυσαερίων, τα οποία αποτελούνται από ιλύ και νερό αποστράγγισης. Οι συγκεκριμένες κατηγορίες αποβλήτων θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 10.8.2018, σ. 61.

⁽²⁾ ΕΕ C 461 της 21.12.2018, σ. 220.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαρτίου 2019 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 2019.

⁽⁴⁾ Οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 81).

- (7) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν να εργάζονται σε επίπεδο Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού («ΔΝΟ») για μια συνολική εξέταση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των απορρίψεων λυμάτων από τα ανοικτού τύπου συστήματα καθαρισμού καυσαερίων πλοίων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την αντιμετώπιση των πιθανών επιπτώσεων.
- (8) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης των απορρίψεων λυμάτων από τα ανοικτού τύπου συστήματα καθαρισμού καυσαερίων πλοίων και ορισμένων καταλοίπων φορτίου στα χωρικά τους ύδατα.
- (9) Την 1η Μαρτίου 2018, ο ΔΝΟ εξέδωσε την αναθεωρηθείσα ενοποιημένη καθοδήγηση για τους παρόχους και τους χρήστες λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής (MEPC.1/εγκύκλιος 834/Rev.1), («ενοποιημένη καθοδήγηση του ΔΝΟ») που περιλάμβανε τυποποιημένους μορφότυπους κοινοποίησης αποβλήτων, απόδειξης παράδοσης αποβλήτων και αναφοράς καταγγελλόμενων ανεπαρκειών των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής, καθώς και για τις απαιτήσεις αναφοράς εγκαταστάσεων παραλαβής αποβλήτων.
- (10) Παρά τις κανονιστικές αυτές εξελίξεις, οι απορρίψεις αποβλήτων στη θάλασσα συνεχίζονται με τεράστιο περιβαλλοντικό, κοινωνικό και οικονομικό κόστος. Αυτό οφείλεται σε συνδυασμό παραγόντων: στους λιμένες δεν διατίθενται πάντοτε επαρκείς λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, η επιβολή είναι συχνά ανεπαρκής και παρατηρείται έλλειψη κινήτρων για την παράδοση των αποβλήτων στην ξηρά.
- (11) Η οδηγία 2000/59/ΕΚ έχει συμβάλει στην αύξηση των όγκων αποβλήτων που παραδίδονται σε λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, μεταξύ άλλων εξασφαλίζοντας ότι τα πλοία συνεισφέρουν στις δαπάνες των εν λόγω εγκαταστάσεων, ανεξαρτήτως του κατά πόσο κάνουν πραγματική χρήση των εν λόγω εγκαταστάσεων, και, ως εκ τούτου, έχει διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στη μείωση των απορρίψεων αποβλήτων στη θάλασσα, όπως διαπιστώθηκε κατά την αξιολόγηση της εν λόγω οδηγίας που διενεργήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (αξιολόγηση REFIT).
- (12) Η αξιολόγηση REFIT κατέδειξε επίσης ότι η οδηγία 2000/59/ΕΚ δεν υπήρξε πλήρως αποτελεσματική λόγω έλλειψης συνοχής με το πλαίσιο της σύμβασης MARPOL. Επιπλέον, τα κράτη μέλη ανέπτυξαν διαφορετικές ερμηνείες των βασικών εννοιών της εν λόγω οδηγίας, όπως είναι η επάρκεια των εγκαταστάσεων, η εκ των προτέρων κοινοποίηση αποβλήτων, η υποχρεωτική παράδοση αποβλήτων σε λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, και εξαιρέσεις για τα πλοία τακτικών γραμμών. Από την αξιολόγηση REFIT προέκυψε η ανάγκη μεγαλύτερης εναρμόνισης των εννοιών αυτών και πλήρους ευθυγράμμισης με τη σύμβαση MARPOL, για την αποφυγή περιττού διοικητικού φόρτου τόσο για τους λιμένες όσο και για τους χρήστες των λιμένων.
- (13) Για την εναρμόνιση της οδηγίας 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ με τις σχετικές διατάξεις της σύμβασης MARPOL για τους κανόνες απαλλαγής, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα αναθεώρησης της εν λόγω οδηγίας, συγκεκριμένα μέσω της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της.
- (14) Η θάλασσα πολιτική της Ένωσης θα πρέπει να στοχεύει σε υψηλό επίπεδο προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλότητα των θαλάσσιων περιοχών της Ένωσης. Θα πρέπει να στηρίζεται στις αρχές της προληπτικής δράσης και της επανόρθωσης των καταστροφών του θαλάσσιου περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».
- (15) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να είναι καθοριστικής σημασίας για την εφαρμογή της βασικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας και των κύριων περιβαλλοντικών αρχών στο πλαίσιο των λιμένων και της διαχείρισης των αποβλήτων από τα πλοία. Συγκεκριμένα, συναφείς πράξεις εν προκειμένω είναι οι οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2008/56/ΕΚ ⁽⁷⁾ και 2008/98/ΕΚ ⁽⁸⁾.
- (16) Η οδηγία 2008/98/ΕΚ θέτει τις κύριες αρχές διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και της ιεράρχησης των αποβλήτων, με την οποία δίνεται προτεραιότητα στην επαναχρησιμοποίηση και στην ανακύκλωση των αποβλήτων ως προς άλλες μορφές ανάκτησης και διάθεσης των αποβλήτων και απαιτείται η καθιέρωση συστημάτων χωριστής συλλογής των αποβλήτων. Επιπλέον, η έννοια της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού αποτελεί κατευθυντήρια αρχή της ενωσιακής νομοθεσίας για τα απόβλητα, βάσει της οποίας οι παραγωγοί είναι υπεύθυνοι για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προϊόντων τους καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων αυτών. Οι υποχρεώσεις αυτές εφαρμόζονται επίσης στη διαχείριση των αποβλήτων από πλοία.

⁽⁵⁾ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις συμπεριλαμβανομένων ποινικών κυρώσεων για αδικήματα ρύπανσης (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 11).

⁽⁷⁾ Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θάλασσα στρατηγική) (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 19).

⁽⁸⁾ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3).

- (17) Η χωριστή συλλογή των αποβλήτων από τα πλοία, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταλελειμμένων αλιευτικών εργαλείων, είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλίζεται η περαιτέρω ανάκτησή τους ώστε να καταστεί δυνατή η προετοιμασία τους για επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση στα επόμενα στάδια της αλυσίδας διαχείρισης των αποβλήτων και προκειμένου να αποτρέπεται η πρόκληση ζημίας στη θαλάσσια άγρια πανίδα και στα θαλάσσια περιβάλλοντα. Τα απορρίμματα διαχωρίζονται συχνά επί του πλοίου σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες και τα διεθνή πρότυπα, το δε δίκαιο της Ένωσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι αυτές οι προσπάθειες διαχωρισμού των αποβλήτων επί του πλοίου δεν υπονομεύονται από την έλλειψη ρυθμίσεων για χωριστή συλλογή στην ξηρά.
- (18) Κάθε χρόνο, σημαντική ποσότητα πλαστικών εισέρχεται στις θάλασσες και στους ωκεανούς στην Ένωση. Παρότι, στις περισσότερες θαλάσσιες περιοχές, τα θαλάσσια απορρίμματα προέρχονται στην πλειονότητά τους από δραστηριότητες στην ξηρά, η ναυτιλιακή βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένων των κλάδων της αλιείας και της αναψυχής, συμβάλλουν επίσης σημαντικά στις απορρίψεις αποβλήτων, όπως και πλαστικών υλών και εγκαταλελειμμένων αλιευτικών εργαλείων, που καταλήγουν απευθείας στη θάλασσα.
- (19) Η οδηγία 2008/98/ΕΚ καλεί τα κράτη μέλη να προβούν στην ανάσχεση της δημιουργίας θαλάσσιων απορριμμάτων, ως συνεισφορά στον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ για την πρόληψη και τη σημαντική μείωση της θαλάσσιας ρύπανσης κάθε είδους.
- (20) Με την ανακοίνωση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 2015 με τίτλο «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία» αναγνωρίστηκε ο ειδικός ρόλος που εκλήθη να διαδραματίσει εν προκειμένω η οδηγία 2000/59/ΕΚ, μέσω της διασφάλισης διάθεσης επαρκών εγκαταστάσεων παραλαβής αποβλήτων και της πρόβλεψης τόσο του κατάλληλου επιπέδου κινήτρων όσο και της επιβολής της παράδοσης των αποβλήτων στις εγκαταστάσεις στην ξηρά.
- (21) Οι υπεράκτιες εγκαταστάσεις αποτελούν μία από τις θαλάσσιες πηγές θαλάσσιων απορριμμάτων. Για τον λόγο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα, κατά περίπτωση, για την παράδοση των αποβλήτων από υπεράκτιες εγκαταστάσεις που φέρουν τη σημαία τους ή που δραστηριοποιούνται στα ύδατά τους ή και τα δύο και να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τα αυστηρά πρότυπα απόρριψης που εφαρμόζονται στις υπεράκτιες εγκαταστάσεις που προβλέπονται στη σύμβαση MARPOL.
- (22) Τα απόβλητα, ειδικά τα πλαστικά απόβλητα, από ποταμούς είναι ένας από τους βασικούς συντελεστές δημιουργίας θαλάσσιων απορριμμάτων, στον οποίον περιλαμβάνονται απορρίψεις από τα σκάφη εσωτερικής ναυσιπλοΐας. Τα σκάφη αυτά θα πρέπει, επομένως, να υπόκεινται σε αυστηρούς κανόνες όσον αφορά την απόρριψη και την παράδοση. Σήμερα, οι εν λόγω κανόνες καθορίζονται από την οικεία επιτροπή ποταμών. Ωστόσο, οι λιμένες εσωτερικής ναυσιπλοΐας διέπονται από το ενωσιακό δίκαιο περί αποβλήτων. Προκειμένου να συνεχίσει τις προσπάθειες εναρμόνισης του νομοθετικού πλαισίου για την ενωσιακή εσωτερική ναυσιπλοΐα, η Επιτροπή καλείται να αξιολογήσει ένα ενωσιακό καθεστώς κανόνων σχετικά με την απόρριψη και την παράδοση από σκάφη εσωτερικής ναυσιπλοΐας, λαμβάνοντας υπόψη τη σύμβαση σχετικά με τη συλλογή, παράδοση και παραλαβή των αποβλήτων που παράγονται κατά τη διάρκεια ναυσιπλοΐας στον Ρήνο και τις εσωτερικές πλωτές οδούς, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996 (CDNI).
- (23) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου ⁽⁹⁾ απαιτεί από τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη να διαθέτουν επί του σκάφους εξοπλισμό για την ανάσυρση απολεσθέντων εργαλείων. Σε περιπτώσεις απώλειας εργαλείων, ο πλοίαρχος του σκάφους πρέπει να επιχειρεί να τα ανασύρει το συντομότερο δυνατόν. Εάν τα απολεσθέντα εργαλεία δεν μπορούν να ανασυρθούν, ο πλοίαρχος του αλιευτικού σκάφους πρέπει να ενημερώνει τις αρχές του κράτους μέλους σημαίας εντός 24 ωρών. Το κράτος μέλος σημαίας οφείλει εν συνεχεία να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του παράκτιου κράτους μέλους. Η ενημέρωση περιλαμβάνει τον εξωτερικό αριθμό ταυτοποίησης και το όνομα του αλιευτικού σκάφους, τον τύπο και τη θέση των απολεσθέντων εργαλείων καθώς και τα μέτρα που ελήφθησαν για την ανάσυρσή τους. Τα αλιευτικά σκάφη μήκους κάτω των 12 μέτρων μπορούν να εξαιρούνται. Σύμφωνα με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, η υποβολή αναφορών από το αλιευτικό σκάφος πρέπει να γίνεται στο ηλεκτρονικό ημερολόγιο πλοίου και τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συλλέγουν και να καταγράφουν τις πληροφορίες σχετικά με απολεσθέντα εργαλεία και να τις κοινοποιούν στην Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος. Οι πληροφορίες που συλλέγονται και διατίθενται στις αποδείξεις παράδοσης αποβλήτων για τα απόβλητα που αλιεύονται παθητικά σύμφωνα με την παρούσα οδηγία θα μπορούσαν, επίσης, να αποτελούν αντικείμενο αναφορών κατ' αυτόν τον τρόπο.
- (24) Σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση για τον έλεγχο και τη διαχείριση του έρματος και των ιζημάτων που προέρχονται από τα πλοία, η οποία εκδόθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2004 από τον ΔΝΟ και τέθηκε σε ισχύ στις 8 Σεπτεμβρίου 2017, όλα τα πλοία υποχρεούνται να διεξάγουν διαδικασίες διαχείρισης του έρματος σύμφωνα με τα πρότυπα του ΔΝΟ και απαιτείται οι λιμένες και οι τερματικοί σταθμοί που προορίζονται για τον καθαρισμό και την επισκευή των δεξαμενών έρματος να διαθέτουν επαρκείς εγκαταστάσεις για την υποδοχή των ιζημάτων.

⁽⁹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, περί θεσπίσεως ενωσιακού συστήματος ελέγχου της τήρησης των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής, τροποποιήσεως των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 847/96, (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 768/2005, (ΕΚ) αριθ. 2115/2005, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007, (ΕΚ) αριθ. 676/2007, (ΕΚ) αριθ. 1098/2007, (ΕΚ) αριθ. 1300/2008, (ΕΚ) αριθ. 1342/2008 και καταργήσεως των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και (ΕΚ) αριθ. 1966/2006 (ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 1).

- (25) Μια λιμενική εγκατάσταση παραλαβής θεωρείται επαρκής εάν είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πλοίων που χρησιμοποιούν συνήθως τον λιμένα χωρίς να προκαλείται αδικαιολόγητη καθυστέρηση, όπως προσδιορίζεται στην ενοποιημένη καθοδήγηση του ΔΝΟ και στις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ για τη διασφάλιση της καταλληλότητας των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής αποβλήτων [ψήφισμα ΜΕΡC.83 (44)]. Η επάρκεια αφορά τόσο τις λειτουργικές συνθήκες της εγκατάστασης με βάση τις ανάγκες των χρηστών, όσο και την περιβαλλοντική διαχείριση των εγκαταστάσεων σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης για τα απόβλητα. Ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να είναι δύσκολο να εκτιμηθεί εάν μια λιμενική εγκατάσταση παραλαβής που βρίσκεται εκτός της Ένωσης πληροί αυτή την προδιαγραφή.
- (26) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹⁰) επιβάλλει την αποτέφρωση ή την απόρριψη με ταφή σε εγκεκριμένο χώρο υγειονομικής ταφής των υπολειμμάτων τροφίμων διεθνών μεταφορών, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων από πλοία που καταπλέουν σε λιμένες της Ένωσης που ήρθαν δυνητικά σε επαφή με ζωικά υποπροϊόντα επί του πλοίου. Προκειμένου η απαίτηση αυτή να μην περιορίζει την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση των αποβλήτων από τα πλοία, θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες, σύμφωνα με την ενοποιημένη καθοδήγηση του ΔΝΟ, για καλύτερο διαχωρισμό των αποβλήτων, ώστε να αποφεύγεται η δυνητική μόλυνση αποβλήτων, όπως τα απόβλητα συσκευασίας.
- (27) Όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής (¹¹), δρομολόγια εντός της Ένωσης δεν θεωρούνται «διεθνείς μεταφορές» και τα υπολείμματα τροφίμων από τα δρομολόγια αυτά δεν πρέπει να αποτεφρώνονται. Ωστόσο, τέτοιου είδους δρομολόγια εντός της Ένωσης θεωρούνται «διεθνή δρομολόγια» σύμφωνα με τη διεθνή ναυτιλιακή νομοθεσία (σύμβαση MARPOL και Διεθνής σύμβαση για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα (SOLAS)). Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή του ενωσιακού δικαίου, οι ορισμοί του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 θα πρέπει να ακολουθούνται κατά τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής και της επεξεργασίας των υπολειμμάτων τροφίμων διεθνών μεταφορών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 142/2011.
- (28) Για να διασφαλιστεί η επάρκεια λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής, είναι απαραίτητη η ανάπτυξη, η εφαρμογή και η εκ νέου αξιολόγηση του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων, βάσει διαβούλευσης με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Για πρακτικούς και οργανωτικούς λόγους, ενδέχεται ορισμένοι γειτονικοί λιμένες που βρίσκονται στην ίδια γεωγραφική περιφέρεια να θελήσουν να καταρτίσουν κοινό πρόγραμμα, το οποίο θα καλύπτει τη διάθεση λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής σε κάθε λιμένα που καλύπτει το πρόγραμμα και, παράλληλα, θα προβλέπει κοινό διοικητικό πλαίσιο.
- (29) Είναι πρόκληση η έγκριση και η παρακολούθηση προγραμμάτων παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων για τους μικρούς μη εμπορικούς λιμένες, όπως τα αγκυροβόλια και οι μαρίνες, που έχουν μικρή κυκλοφορία από σκάφη αναψυχής μόνο, ή που χρησιμοποιούνται μόνο στη διάρκεια μέρους του έτους. Τα απόβλητα από αυτούς τους μικρούς λιμένες αποτελούν κατά κανόνα αντικείμενο διαχείρισης του συστήματος διαχείρισης αστικών αποβλήτων σύμφωνα με τις αρχές της οδηγίας 2008/98/ΕΚ. Προκειμένου να μην επιβαρυνθούν υπερβολικά οι τοπικές αρχές και να διευκολυνθεί η διαχείριση των αποβλήτων σε αυτούς τους μικρούς λιμένες, θα πρέπει να είναι επαρκής η συμπερίληψη των αποβλήτων από τέτοιους λιμένες στη ροή αστικών αποβλήτων και η ανάλογη διαχείρισή τους, καθώς και η παροχή, από τον λιμένα, πληροφοριών σχετικά με την παραλαβή των αποβλήτων στους χρήστες του λιμένα, και η αναφορά των εξαιρούμενων λιμένων σε ηλεκτρονικό σύστημα, ώστε να εξασφαλιστεί ένα ελάχιστον επίπεδο παρακολούθησης.
- (30) Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος των θαλάσσιων απορριμμάτων, έχει θεμελιώδη σημασία η παροχή κατάλληλου επιπέδου κινήτρων για την παράδοση των αποβλήτων, και ειδικότερα των απορριμμάτων, στις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, ιδίως των αποβλήτων όπως ορίζονται στο παράρτημα V της σύμβασης MARPOL («απόβλητα του παραρτήματος V της σύμβασης MARPOL»). Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με ένα σύστημα κάλυψης του κόστους που επιβάλλει την εφαρμογή έμμεσου τέλους. Το εν λόγω έμμεσο τέλος θα πρέπει να καταβάλλεται ανεξάρτητα από την παράδοση αποβλήτων και θα πρέπει να παρέχει δικαίωμα παράδοσης αποβλήτων χωρίς πρόσθετη άμεση επιβάρυνση. Λαμβανομένης υπόψη της συμβολής τους στη θάλασσα ρύπανση από απορρίμματα, οι κλάδοι της αλιείας και της αναψυχής θα πρέπει επίσης να υπόκεινται στο έμμεσο τέλος. Ωστόσο, όταν ένα πλοίο παραδίδει μια ασυνήθιστη ποσότητα αποβλήτων του παραρτήματος V της σύμβασης MARPOL, ιδίως αποβλήτων λειτουργίας, που υπερβαίνει τη μέγιστη ικανότητα αποθήκευσης αποβλήτων όπως αναφέρεται στο έντυπο εκ των προτέρων κοινοποίησης παράδοσης αποβλήτων, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να επιβάλλεται πρόσθετο άμεσο τέλος για να διασφαλιστεί ότι το κόστος που σχετίζεται με την παραλαβή αυτής της ασυνήθιστης ποσότητας αποβλήτων δεν προκαλεί δυσανάλογη επιβάρυνση στο σύστημα κάλυψης του κόστους του λιμένα. Το ίδιο ενδέχεται να συμβεί και όταν δηλωθείσα ικανότητα αποθήκευσης αποβλήτων είναι υπερβολική ή αδικαιολόγητη.

(¹⁰) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 1).

(¹¹) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία (ΕΕ L 54 της 26.2.2011, σ. 1).

- (31) Σε ορισμένα κράτη μέλη έχουν δημιουργηθεί συστήματα για την παροχή εναλλακτικής χρηματοδότησης του κόστους συλλογής και διαχείρισης των αποβλήτων από αλιευτικά εργαλεία ή των αποβλήτων που αλιεύονται παθητικά στην ξηρά, συμπεριλαμβανομένων «συστημάτων αλιεύσης απορριμμάτων». Οι πρωτοβουλίες αυτές θα πρέπει να είναι ευπρόσδεκτες και τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνονται να συμπληρώνουν τα συστήματα κάλυψης του κόστους, που δημιουργούνται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με τα συστήματα αλιεύσης απορριμμάτων για την κάλυψη του κόστους των αποβλήτων που αλιεύονται παθητικά. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω συστήματα κάλυψης του κόστους, τα οποία βασίζονται στην επιβολή έμμεσου τέλους 100 % για τα απόβλητα του παραρτήματος V της σύμβασης MARPOL, εξαιρουμένων των καταλοίπων φορτίων, δεν θα πρέπει να αποτελούν αντικίνητρο για τη συμμετοχή των λιμενικών αλιευτικών κοινοτήτων στα υπάρχοντα συστήματα παράδοσης των αποβλήτων που αλιεύονται παθητικά.
- (32) Θα πρέπει να είναι δυνατή η επιβολή μειωμένου τέλους για σκάφη που είναι σχεδιασμένα, εξοπλισμένα ή λειτουργούν με τέτοιο τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται τα απόβλητα, σύμφωνα με ορισμένα κριτήρια που θα καθοριστούν με βάση τις εκτελεστικές εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του ΔΝΟ για την εφαρμογή του παραρτήματος V της σύμβασης MARPOL και με τα πρότυπα που αναπτύχθηκαν από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης. Η μείωση και η αποτελεσματική ανακύκλωση των αποβλήτων μπορούν να επιτευχθούν κυρίως μέσω του αποτελεσματικού διαχωρισμού των αποβλήτων επί του σκάφους, σύμφωνα με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές και τα εν λόγω πρότυπα.
- (33) Λόγω του είδους των εμπορικών δραστηριοτήτων τους, που χαρακτηρίζεται από συχνούς ελλιμενισμούς, οι θαλάσσιες μεταφορές μικρών αποστάσεων αντιμετωπίζουν με το ισχύον καθεστώς σημαντικές δαπάνες για την παράδοση των αποβλήτων στις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, επειδή υποχρεούνται στην καταβολή τέλους σε κάθε ελλιμενισμό. Από την άλλη, η κυκλοφορία δεν είναι σε τέτοιο βαθμό προγραμματισμένη και τακτική ώστε να μπορούν να απαλλάσσονται από την πληρωμή και την παράδοση των αποβλήτων για αυτούς τους λόγους. Για να περιορισθεί η οικονομική επιβάρυνση σε αυτόν τον τομέα, θα πρέπει να επιβάλλεται μειωμένο τέλος στα σκάφη βάσει του τύπου κυκλοφορίας τους.
- (34) Τα κατάλοιπα φορτίου παραμένουν ιδιοκτησία του κυρίου του φορτίου μετά την εκφόρτωση του φορτίου στον τερματικό σταθμό και συχνά ενδέχεται να έχουν οικονομική αξία. Για τον λόγο αυτό, τα κατάλοιπα φορτίου δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στα συστήματα κάλυψης του κόστους και στην εφαρμογή του έμμεσου τέλους. Τα έξοδα παράδοσης καταλοίπων φορτίου θα πρέπει να καταβάλλονται από τον χρήστη της λιμενικής εγκατάστασης παραλαβής, όπως ορίζεται στους συμβατικούς διακανονισμούς μεταξύ των συμβαλλομένων μερών ή σε άλλους τοπικούς διακανονισμούς. Τα κατάλοιπα φορτίου περιλαμβάνουν επίσης τα υπολείμματα ελαιωδών ή επιβλαβών υγρών φορτίων μετά από εργασίες καθαρισμού, για τα οποία ισχύουν οι κανόνες απορρίψεων της παραρτήματα I και II της σύμβασης MARPOL και τα οποία, υπό όρους που καθορίζονται στα εν λόγω παραρτήματα, δεν χρειάζεται να παραδίδονται στον λιμένα για να αποφεύγονται άσκοπες λειτουργικές δαπάνες των πλοίων και συμφόρηση των λιμένων.
- (35) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την παράδοση καταλοίπων καθαρισμού δεξαμενών που περιέχουν υψηλού ιξώδους εμμένουσες πλέουσες ουσίες, ενδεχομένως μέσω της παροχής κατάλληλων οικονομικών κινήτρων.
- (36) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/352 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹²⁾ περιλαμβάνει την παροχή λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής στις υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του. Προβλέπει κανόνες για τη διαφάνεια της διάρθρωσης των χρεώσεων που επιβάλλονται για τη χρήση λιμενικών υπηρεσιών, διαβούλευση με τους χρήστες των λιμένων και διαδικασίες διεκπεραίωσης καταγγελιών. Η παρούσα οδηγία βαίνει πέραν του πλαισίου που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό, διότι προβλέπει αναλυτικότερες απαιτήσεις για τον σχεδιασμό και τη λειτουργία των συστημάτων κάλυψης του κόστους των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής αποβλήτων από πλοία και για τη διαφάνεια της διάρθρωσης του κόστους.
- (37) Παράλληλα με την παροχή κινήτρων για την παράδοση αποβλήτων, είναι εξίσου υψίστης σημασίας η αποτελεσματική επιβολή της υποχρέωσης παράδοσης και, ως προς αυτή, θα πρέπει να ακολουθείται μια προσέγγιση βάσει κινδύνου, για την οποία η Ένωση θα πρέπει να συστήσει μηχανισμό στόχευσης με βάση τον κίνδυνο.
- (38) Ένα από τα κύρια εμπόδια στην αποτελεσματική επιβολή της απαίτησης υποχρεωτικής παράδοσης υπήρξε η διαφορετική ερμηνεία και εφαρμογή από τα κράτη μέλη της εξαίρεσης με βάση την επαρκή ικανότητα αποθήκευσης. Προκειμένου η εφαρμογή της εξαίρεσης αυτής να μην υπονομεύει τον κύριο σκοπό της παρούσας οδηγίας, η εξαίρεση θα πρέπει να διευκρινιστεί περαιτέρω, ειδικότερα όσον αφορά τον επόμενο λιμένα κατάπλου, και η επαρκής ικανότητα αποθήκευσης θα πρέπει να καθορίζεται με εναρμονισμένο τρόπο, βάσει κοινής μεθοδολογίας και κοινών κριτηρίων. Σε περίπτωση που είναι δύσκολο να διαπιστωθεί κατά πόσον διατίθενται κατάλληλες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής σε λιμένες εκτός της Ένωσης, είναι απαραίτητο η αρμόδια αρχή να εξετάζει προσεκτικά την εφαρμογή της εξαίρεσης.

⁽¹²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/352 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2017, για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την παροχή λιμενικών υπηρεσιών και κοινών κανόνων για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων (ΕΕ L 57 της 3.3.2017, σ. 1).

- (39) Απαιτείται περαιτέρω εναρμόνιση του καθεστώτος εξαιρέσεων για τα πλοία τακτικών γραμμών με συχνούς και τακτικούς ελλιμενισμούς, και ιδιαίτερα αποσαφήνιση των χρησιμοποιούμενων όρων και των όρων που διέπουν τις εν λόγω εξαιρέσεις. Από την αξιολόγηση REFIT και την εκτίμηση επιπτώσεων προέκυψε ότι η έλλειψη εναρμόνισης των όρων και της εφαρμογής των εξαιρέσεων έχει ως αποτέλεσμα περιττό διοικητικό φόρτο για τα πλοία και τους λιμένες.
- (40) Η παρακολούθηση και η επιβολή θα πρέπει να διευκολύνονται με ένα σύστημα βασισμένο στην ηλεκτρονική υποβολή αναφορών και στην ανταλλαγή πληροφοριών. Για τον σκοπό αυτό, το υφιστάμενο σύστημα πληροφοριών και παρακολούθησης που δημιουργήθηκε βάσει της οδηγίας 2000/59/ΕΚ θα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω και να συνεχίσει να λειτουργεί με βάση υφιστάμενα ηλεκτρονικά συστήματα δεδομένων, και ειδικότερα το σύστημα ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της ΕΕ (SafeSeaNet) που θεσπίστηκε με την οδηγία 2002/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹³⁾ και τη βάση δεδομένων επιθεωρήσεων που ορίστηκε με την οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁴⁾ (THETIS). Το σύστημα αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τις πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής στους διαφόρους λιμένες.
- (41) Η οδηγία 2010/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁵⁾ απλουστεύει και εναρμονίζει τις διοικητικές διαδικασίες που εφαρμόζονται στις θαλάσσιες μεταφορές, με τη γενίκευση της ηλεκτρονικής διαβίβασης πληροφοριών και τον εξορθολογισμό των διατυπώσεων υποβολής δηλώσεων. Με τη δήλωση της Βαλέτας σχετικά με τις προτεραιότητες της πολιτικής της ΕΕ για τις θαλάσσιες μεταφορές έως το 2020, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στα συμπεράσματά του της 8ης Ιουνίου 2017, η Επιτροπή κλήθηκε να προτείνει κατάλληλη συνέχεια στην αναθεώρηση της εν λόγω οδηγίας. Από τις 25 Οκτωβρίου 2017 έως τις 18 Ιανουαρίου 2018 διενεργήθηκε από την Επιτροπή δημόσια διαβούλευση σχετικά με τις διατυπώσεις υποβολής δηλώσεων για τα πλοία. Στις 17 Μαΐου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρόταση κανονισμού για τη σύσταση ενιαίας ευρωπαϊκής ναυτιλιακής θυρίδας και την κατάργηση της οδηγίας 2010/65/ΕΕ.
- (42) Σύμφωνα με τη σύμβαση MARPOL απαιτείται τα συμβαλλόμενα μέρη να διατηρούν επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής και να κοινοποιούν τις πληροφορίες αυτές στον ΔΝΟ. Για τον σκοπό αυτό, ο ΔΝΟ έχει δημιουργήσει βάση δεδομένων λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής εντός του οικείου παγκόσμιου ολοκληρωμένου συστήματος ναυτιλιακών πληροφοριών («GISIS»).
- (43) Στην ενοποιημένη καθοδήγηση του ΔΝΟ, ο ΔΝΟ προβλέπει την αναφορά καταγγελθεισών ανεπαρειών των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής. Στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, τα πλοία θα πρέπει να αναφέρουν τις εν λόγω ανεπάρκειες στην αρχή του κράτους σημαίας, το οποίο με τη σειρά του πρέπει να ενημερώνει τον ΔΝΟ και το κράτος λιμένα που αφορούν οι περιστάσεις. Το κράτος λιμένα οφείλει να εξετάσει την αναφορά και να ανταποκριθεί αναλόγως, ενημερώνοντας τον ΔΝΟ και το αναφέρον κράτος σημαίας. Η αναφορά των εν λόγω πληροφοριών σχετικά με καταγγελθείσες ανεπάρκειες απευθείας στο σύστημα πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, θα επιτρέπει την επακόλουθη διαβίβαση των πληροφοριών στο GISIS, απαλλάσσοντας έτσι τα κράτη μέλη ως κράτη σημαίας και κράτη λιμένα από την υποχρέωση αναφοράς στον ΔΝΟ.
- (44) Η υποομάδα για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής, η οποία συστάθηκε στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού φόρουμ για την αειφόρο ναυτιλία και η οποία συγκέντρωσε ευρύ φάσμα εμπειρογνομόνων στον τομέα της ρύπανσης από πλοία και της διαχείρισης των αποβλήτων από πλοία, αναβλήθηκε τον Δεκέμβριο του 2017 ενόψει της έναρξης των διοργανικών διαπραγματεύσεων. Δεδομένου ότι η εν λόγω υποομάδα παρέσχε στην Επιτροπή πολύτιμη καθοδήγηση και εμπειρογνώσια, θα ήταν σκόπιμο να δημιουργηθεί μια παρόμοια ομάδα εμπειρογνομόνων με εντολή την ανταλλαγή πείρας σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (45) Είναι σημαντικό οι τυχόν κυρώσεις που ορίζονται από τα κράτη μέλη να επιβάλλονται ορθά και να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (46) Η ύπαρξη καλών συνθηκών εργασίας για το λιμενικό προσωπικό που απασχολείται σε λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής είναι πρωταρχικής σημασίας για τη δημιουργία ενός ασφαλούς, αποτελεσματικού και κοινωνικά υπεύθυνου ναυτιλιακού κλάδου, ο οποίος μπορεί να προσελκύει εξειδικευμένους εργαζομένους και να διασφαλίζει ίσους όρους ανταγωνισμού σε όλη την Ευρώπη. Η αρχική και περιοδική κατάρτιση του προσωπικού είναι ουσιώδης για να διασφαλιστούν η ποιότητα των υπηρεσιών και η προστασία των εργαζομένων. Οι λιμενικές αρχές και οι αρμόδιες αρχές για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι όλο το προσωπικό λαμβάνει την απαραίτητη κατάρτιση για να αποκτήσει τις γνώσεις που είναι ουσιώδεις για την εργασία του, με ιδιαίτερη προσοχή στις πτυχές υγείας και ασφάλειας που αφορούν τον χειρισμό επικινδυνών υλικών, και ότι οι απαιτήσεις κατάρτισης επικαιροποιούνται τακτικά ώστε να ανταποκρίνονται στις προκλήσεις της τεχνολογικής καινοτομίας.

⁽¹³⁾ Οδηγία 2002/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2002, για τη δημιουργία κοινοτικού συστήματος παρακολούθησης της κυκλοφορίας των πλοίων και ενημέρωσης και την κατάργηση της οδηγίας 93/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 208 της 5.8.2002, σ. 10).

⁽¹⁴⁾ Οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τον έλεγχο των πλοίων από το κράτος λιμένα (ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 57).

⁽¹⁵⁾ Οδηγία 2010/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τις διατυπώσεις υποβολής δηλώσεων για τα πλοία κατά τον κατάπλου ή/και απόπλου από λιμένες των κρατών μελών και για την κατάργηση της οδηγίας 2002/6/ΕΚ (ΕΕ L 283 της 29.10.2010, σ. 1).

- (47) Οι εξουσίες που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/59/ΕΚ θα πρέπει να επικαιροποιηθούν σύμφωνα με τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).
- (48) Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ σχετικά με την τροποποίηση των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας και των παραπομπών σε διεθνείς πράξεις, εφόσον απαιτείται για την εναρμόνισή τους με το δίκαιο της Ένωσης ή για να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο, ιδίως στο πλαίσιο του ΔΝΟ· την τροποποίηση των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας όταν τούτο είναι αναγκαίο για τη βελτίωση των ρυθμίσεων εφαρμογής και παρακολούθησης που καθορίζονται σε αυτή, ειδικότερα σε σχέση με την αποτελεσματική κοινοποίηση και παράδοση των αποβλήτων, και την ορθή εφαρμογή των εξαιρέσεων· καθώς και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αυτό δικαιολογείται δεόντως από κατάλληλη ανάλυση της Επιτροπής και προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και απαράδεκτη απειλή για το θαλάσσιο περιβάλλον, την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την αποφυγή μιας τέτοιας απειλής, ώστε να αποφευχθεί, εάν είναι αναγκαίο, η εφαρμογή τροποποιήσεων των εν λόγω διεθνών πράξεων για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁽¹⁶⁾. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματική πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (49) Προκειμένου να προβλεφθούν μέθοδοι για τον υπολογισμό της ειδικής επαρκούς ικανότητας αποθήκευσης· να αναπτυχθούν κοινά κριτήρια για την αναγνώριση, προς τον σκοπό της χορήγησης μειωμένου τέλους αποβλήτων στα πλοία, ότι ο σχεδιασμός, ο εξοπλισμός και η λειτουργία ενός πλοίου αποδεικνύουν ότι παράγει μειωμένες ποσότητες αποβλήτων και διαχειρίζεται τα απόβλητά του με βιώσιμο και φιλικό προς το περιβάλλον τρόπο· να καθοριστούν μέθοδοι περί των δεδομένων παρακολούθησης σχετικά με τον όγκο και την ποσότητα των αποβλήτων που αλιεύονται παθητικά και του μορφότυπου υποβολής· να καθοριστούν τα λεπτομερή στοιχεία του ενωσιακού μηχανισμού στόχευσης με βάση τον κίνδυνο, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁷⁾.
- (50) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απορρίψεις αποβλήτων στη θάλασσα δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως λόγω της κλίμακας της δράσης να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.
- (51) Η Ένωση χαρακτηρίζεται από περιφερειακές διαφορές σε επίπεδο λιμένων, όπως καταδείχθηκε επίσης στην εκτίμηση εδαφικών επιπτώσεων, που διενεργήθηκε από την Επιτροπή. Οι λιμένες διαφέρουν ανάλογα με τη γεωγραφική θέση, το μέγεθος, τη διοικητική οργάνωση και το ιδιοκτησιακό καθεστώς τους και χαρακτηρίζονται από τον τύπο των πλοίων που καταπλέουν συνήθως σε αυτούς. Επιπλέον, τα συστήματα διαχείρισης αποβλήτων αντικατοπτρίζουν τις διαφορές σε επίπεδο δήμων και σε επίπεδο υποδομών των επόμενων σταδίων της αλυσίδας διαχείρισης αποβλήτων.
- (52) Το άρθρο 349 ΣΛΕΕ απαιτεί να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εξόχως απόκεντρων περιοχών της Ένωσης, δηλαδή της Γουαδελούπης, της Γαλλικής Γουιάνας, της Μαρτινίκας, της Μαγιότ, της Ρεϋνιόν, του Αγίου Μαρτίνου, των Αζορών, της Μαδέρας και των Καναρίων Νήσων. Προκειμένου να εξασφαλιστούν η επάρκεια και η διαθεσιμότητα των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής, ίσως ήταν σκόπιμο τα κράτη μέλη να διαθέτουν περιφερειακές λειτουργικές ενισχύσεις σε λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής ή λιμενικές αρχές στις εν λόγω περιφέρειες της Ένωσης, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι επιπτώσεις από τα μόνιμα μειονεκτήματα που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο. Οι λειτουργικές ενισχύσεις που διατίθενται από τα κράτη μέλη εν προκειμένω εξαιρούνται από την υποχρέωση ενημέρωσης που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, αν, κατά την περίοδο χορήγησής τους, πληρούν τους όρους του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής⁽¹⁸⁾, που εκδόθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου⁽¹⁹⁾.
- (53) Επομένως, η οδηγία 2000/59/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί,

⁽¹⁶⁾ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

⁽¹⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

⁽¹⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2014, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης (ΕΕ L 187 της 26.6.2014, σ. 1).

⁽¹⁹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1998 για την εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων (ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Τμήμα 1
Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τις αρνητικές συνέπειες των απορρίψεων αποβλήτων από πλοία που χρησιμοποιούν λιμένες της Ένωσης και, παράλληλα, η διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της θαλάσσιας κυκλοφορίας, με τη βελτίωση της διάθεσης και χρήσης επαρκών λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής και της παράδοσης αποβλήτων στις εν λόγω εγκαταστάσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για το σκοπό της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «πλοίο»: ποντοπόρο σκάφος κάθε τύπου που λειτουργεί στο θαλάσσιο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων των αλιευτικών σκαφών, και των σκαφών αναψυχής, των υδροπτερυγων, των αερόστρωμνων σκαφών, των καταδυόμενων και των πλωτών ναυπηγημάτων·
- 2) «σύμβαση MARPOL»: η διεθνής σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία, στην επικαιροποιημένη της έκδοση·
- 3) «απόβλητα από πλοία»: όλα τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των καταλοίπων φορτίου, τα οποία παράγονται κατά το δρομολόγιο πλοίου ή κατά τις εργασίες φόρτωσης, εκφόρτωσης και καθαρισμού, και τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των παραρτημάτων I, II, IV, V και VI της σύμβασης MARPOL καθώς επίσης και τα απόβλητα που αλιεύονται παθητικά·
- 4) «απόβλητα που αλιεύονται παθητικά»: απόβλητα που συλλέγονται στα δίχτυα κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων·
- 5) «κατάλοιπα φορτίου»: τα υπολείμματα οποιουδήποτε υλικού του φορτίου τα οποία παραμένουν επί του πλοίου στο κατάστρωμα ή στους χώρους φορτίου ή σε δεξαμενές μετά τη φόρτωση και την εκφόρτωση, συμπεριλαμβανομένων υπερχειλίσεων και διαρροών κατά τη φόρτωση ή εκφόρτωση, σε υγρή ή ξηρά κατάσταση ή συμπαρασυρόμενα σε νερό πλύσης, εξαιρουμένης της σκόνης φορτίου που παραμένει στο κατάστρωμα μετά τη σάρωση ή της σκόνης στις εξωτερικές επιφάνειες του πλοίου·
- 6) «λιμενική εγκατάσταση παραλαβής»: κάθε σταθερή, πλωτή ή κινητή εγκατάσταση, ικανή να παρέχει την υπηρεσία παραλαβής των αποβλήτων από πλοία·
- 7) «αλιευτικό σκάφος»: κάθε πλοίο που είναι εξοπλισμένο ή χρησιμοποιείται εμπορικά για την αλίευση ψαριών ή άλλων έμβιων πόρων από τη θάλασσα·
- 8) «σκάφος αναψυχής»: κάθε τύπος πλοίου, με μήκος κύτους 2,5 μέτρων ή μεγαλύτερο, ανεξάρτητα από το μέσο πρόωσής του, το οποίο χρησιμοποιείται για αθλητικούς ή ψυχαγωγικούς σκοπούς και δεν χρησιμοποιείται για εμπορική δραστηριότητα·
- 9) «λιμένας»: θέση ή γεωγραφική περιοχή διαμορφωμένη από βελτιωτικά έργα και εγκαταστάσεις σχεδιασμένη κατά τρόπον ώστε να επιτρέπει κυρίως την υποδοχή πλοίων, συμπεριλαμβανομένης της περιοχής αγκυροβολίου εντός της δικαιοδοσίας του λιμένα·
- 10) «επαρκής ικανότητα αποθήκευσης»: επαρκής ικανότητα αποθήκευσης των αποβλήτων επί του πλοίου από τη στιγμή του απόπλου έως τον επόμενο λιμένα κατάπλου, συμπεριλαμβανομένων των αποβλήτων που είναι πιθανό να παραχθούν κατά τη διάρκεια του δρομολογίου·

- 11) «τακτική γραμμή»: γραμμή βάσει δημοσιευμένου ή προγραμματισμένου πίνακα αναχωρήσεων και αφίξεων μεταξύ συγκεκριμένων λιμένων ή επαναλαμβανόμενες διελεύσεις που συνιστούν αναγνωρισμένο χρονοδιάγραμμα·
- 12) «τακτικοί ελλιμενισμοί»: επαναλαμβανόμενα δρομολόγια του ίδιου πλοίου που συνιστούν σταθερό πρόγραμμα μεταξύ συγκεκριμένων λιμένων ή σειρά δρομολογίων από και προς τον ίδιο λιμένα χωρίς ενδιάμεσες στάσεις·
- 13) «συχνοί ελλιμενισμοί»: κατάπλοι πλοίου στον ίδιο λιμένα οι οποίοι πραγματοποιούνται τουλάχιστον μία φορά ανά δεκαπενθήμερο·
- 14) «GISIS» (Global Integrated Ship Information System): το παγκόσμιο ολοκληρωμένο σύστημα ναυτιλιακών πληροφοριών που έχει συσταθεί από τον ΔΝΟ·
- 15) «επεξεργασία»: οι εργασίες ανάκτησης ή διάθεσης, στις οποίες περιλαμβάνεται η προετοιμασία πριν από την ανάκτηση ή τη διάθεση·
- 16) «έμμεσο τέλος»: τέλος καταβαλλόμενο για την παροχή των υπηρεσιών λιμενικής εγκατάστασης παραλαβής, ανεξαρτήτως της πραγματικής παράδοσης αποβλήτων από πλοία.

Τα «απόβλητα από πλοία» που αναφέρονται στο σημείο 3) θεωρούνται απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 3 σημείο 1) της οδηγίας 2008/98/ΕΚ.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται:

- α) σε όλα τα πλοία, ανεξαρτήτως της σημαίας που φέρουν, τα οποία καταπλέουν ή λειτουργούν σε λιμένα κράτους μέλους, πλην των πλοίων που εκτελούν λιμενικές υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/352 και πλην των πολεμικών πλοίων ή βοηθητικών σκαφών ή άλλων πλοίων που ανήκουν στο κράτος ή που τα εκμεταλλεύεται το κράτος και χρησιμοποιούνται προς το παρόν αποκλειστικά σε κυβερνητική μη εμπορική βάση·
- β) σε όλους τους λιμένες των κρατών μελών, στους οποίους συνήθως καταπλέουν πλοία, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του στοιχείου α).

Για το σκοπό της παρούσας οδηγίας και για να αποφεύγεται άσκοπη καθυστέρηση των πλοίων, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να εξαιρούν την περιοχή ακυροβολίου από τους λιμένες τους για τους σκοπούς της εφαρμογής των άρθρων 6, 7 και 8.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται, κατά το ευλόγως δυνατόν, ότι πλοία τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας παραδίδουν τα απόβλητά τους κατά τρόπο σύμφωνο με την παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν ούτε λιμένες ούτε πλοία που φέρουν τη σημαία τους και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας μπορούν να αποκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, πλην της υποχρέωσης που προβλέπεται στο τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Τα κράτη μέλη που δεν έχουν λιμένες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας μπορούν να αποκλίνουν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν αποκλειστικά τους λιμένες.

Όσα κράτη μέλη προτίθενται να επωφεληθούν από τις παρεκκλίσεις της παρούσας παραγράφου κοινοποιούν στην Επιτροπή έως τις 28 Ιουνίου 2021 κατά πόσο πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις και εν συνεχεία ενημερώνουν την Επιτροπή ετησίως για τυχόν μεταγενέστερες αλλαγές. Μέχρι τα εν λόγω κράτη μέλη να μεταφέρουν στο εθνικό δίκαιο και να εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία δεν μπορούν να έχουν λιμένες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας και δεν μπορούν να επιτρέπουν σε πλοία, συμπεριλαμβανομένων σκαφών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να φέρουν τη σημαία τους.

Τμήμα 2

Πρόβλεψη επαρκών λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής

Άρθρο 4

Λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διάθεση λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής επαρκών για την κάλυψη των αναγκών των πλοίων που χρησιμοποιούν συνήθως τον λιμένα, χωρίς να προκαλείται αδικαιολόγητη καθυστέρηση των πλοίων.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:
 - a) οι λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής έχουν την ικανότητα να δεχτούν τους τύπους και τις ποσότητες των αποβλήτων από τα πλοία που χρησιμοποιούν συνήθως τον εν λόγω λιμένα, λαμβανομένων υπόψη:
 - i) των επιχειρησιακών αναγκών των χρηστών του λιμένα·
 - ii) του μεγέθους και της γεωγραφικής θέσης του εν λόγω λιμένα·
 - iii) των τύπων των πλοίων που καταπλέουν στον εν λόγω λιμένα·
 - iv) και των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 9·
 - β) οι διατυπώσεις και οι πρακτικές ρυθμίσεις για τη χρήση των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής είναι απλές και διεκπεραιώνονται με ταχύτητα για να αποφεύγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις για τα πλοία·
 - γ) τα επιβαλλόμενα για την παράδοση τέλη δεν δημιουργούν αντικίνητρα στη χρήση των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής από τα πλοία· και
 - δ) οι λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής καθιστούν εφικτή τη διαχείριση των αποβλήτων από πλοία με περιβαλλοντικά ορθό τρόπο σύμφωνα με την οδηγία 2008/98/ΕΚ και με άλλες σχετικές νομοθετικές ενωσιακές και εθνικές νομοθετικές πράξεις για τα απόβλητα.

Για τους σκοπούς του στοιχείου δ) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν χωριστή συλλογή, ώστε να διευκολύνονται η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αποβλήτων από τα πλοία στους λιμένες όπως προβλέπεται στο δίκαιο της Ένωσης για τα απόβλητα, και ειδικότερα στην οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁰⁾, στην οδηγία 2008/98/ΕΚ και στην οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²¹⁾. Προκειμένου να διευκολυνθεί αυτή η διαδικασία, οι λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής μπορούν να συλλέγουν τα επιμέρους κλάσματα αποβλήτων σύμφωνα με τις κατηγορίες αποβλήτων που ορίζονται στη σύμβαση MARPOL, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της.

Τα προβλεπόμενα στο στοιχείο δ) του πρώτου εδαφίου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των αυστηρότερων απαιτήσεων που επιβάλλονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 για τη διαχείριση υπολειμμάτων τροφίμων από τις διεθνείς μεταφορές.

3. Τα κράτη μέλη, υπό την ιδιότητά τους ως κρατών σημαίας, χρησιμοποιούν τα έντυπα και τις διαδικασίες του ΔΝΟ για να γνωστοποιούν στον ΔΝΟ και στις αρχές του κράτους λιμένα τυχόν καταγγελλίσιμες ανεπάρκειες των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής.

Τα κράτη μέλη, υπό την ιδιότητά τους ως κρατών λιμένα, διερευνούν όλες τις περιπτώσεις αναφορών καταγγελλίσιμων ανεπαρειών και χρησιμοποιούν τα έντυπα και τις διαδικασίες του ΔΝΟ για να γνωστοποιούν στον ΔΝΟ και στο αναφέρον κράτος σημαίας το αποτέλεσμα της έρευνας.

4. Οι οικείες λιμενικές αρχές ή, ελλείψει αυτών, οι αρμόδιες αρχές, διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις παράδοσης ή παραλαβής αποβλήτων διενεργούνται με επαρκή μέτρα ασφαλείας για την πρόληψη κινδύνων κατά προσώπων ή του περιβάλλοντος στους λιμένες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κάθε μέρος που συμμετέχει στην παράδοση ή την παραλαβή αποβλήτων από πλοία δύναται να αξιώσει αποζημίωση για ζημιές που προκλήθηκαν από αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

⁽²⁰⁾ Οδηγία 2006/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών σπληνών και συσσωρευτών και με την κατάργηση της οδηγίας 91/157/ΕΟΚ (ΕΕ L 266 της 26.9.2006, σ. 1).

⁽²¹⁾ Οδηγία 2012/19/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 38).

Άρθρο 5

Προγράμματα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κατάλληλο πρόγραμμα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων βρίσκεται σε ισχύ και εφαρμογή για κάθε λιμένα κατόπιν διαβουλεύσεων με τους ενδιαφερομένους, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των χρηστών του λιμένα ή των εκπροσώπων τους, και, κατά περίπτωση, τοπικών αρμόδιων αρχών, φορέων εκμετάλλευσης λιμενικής εγκατάστασης παραλαβής, οργανώσεων που εφαρμόζουν υποχρεώσεις διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού και εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών. Οι εν λόγω διαβουλεύσεις θα πρέπει να διενεργούνται τόσο κατά τη διάρκεια της αρχικής κατάρτισης του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων όσο και μετά την έγκρισή του, ιδιαίτερα όταν έχουν σημειωθεί σημαντικές αλλαγές όσον αφορά τις προβλεπόμενες στα άρθρα 4, 6 και 7 απαιτήσεις.

Οι λεπτομερείς απαιτήσεις σχετικά με την κατάρτιση του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων καθορίζονται στο παράρτημα 1.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες πληροφορίες από το πρόγραμμα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων που αφορά τη διάθεση επαρκών λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής στους λιμένες τους και τη δομή του κόστους κοινοποιούνται με σαφήνεια στους φορείς εκμετάλλευσης πλοίων, δημοσιοποιούνται και καθίστανται εύκολα προσβάσιμες, σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο λιμένας και, κατά περίπτωση, σε γλώσσα που χρησιμοποιείται διεθνώς:

- α) θέση των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής για κάθε θέση πρόσδεσης και, κατά περίπτωση, του ωραρίου λειτουργίας τους·
- β) κατάλογο των αποβλήτων πλοίων τα οποία διαχειρίζεται συνήθως ο λιμένας·
- γ) κατάλογο των σημείων επαφής, των φορέων εκμετάλλευσης λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής και των παρεχομένων υπηρεσιών·
- δ) περιγραφή των διαδικασιών παράδοσης των αποβλήτων·
- ε) περιγραφή του συστήματος κάλυψης του κόστους, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των συστημάτων διαχείρισης των αποβλήτων και των σχετικών πόρων, όπως αναφέρονται στο παράρτημα 4.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου διατίθενται επίσης ηλεκτρονικά και επικαιροποιούνται στο μέρος του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που προβλέπεται στο άρθρο 13.

3. Εφόσον απαιτείται για λόγους αποτελεσματικότητας, τα προγράμματα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων μπορούν να καταρτίζονται από κοινού από δύο ή περισσότερους γειτονικούς λιμένες της ίδιας γεωγραφικής περιφέρειας, με δέουσα συμμετοχή κάθε λιμένα, υπό τον όρο ότι προσδιορίζεται για κάθε λιμένα ποιες λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής είναι απαραίτητες και ποιες είναι διαθέσιμες.

4. Τα κράτη μέλη αξιολογούν και εγκρίνουν το πρόγραμμα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων και εξασφαλίζουν την επανέγκρισή του τουλάχιστον ανά πενταετία μετά την έγκρισή ή επανέγκρισή του, καθώς και έπειτα από σημαντικές αλλαγές στη λειτουργία του λιμένα. Στις εν λόγω αλλαγές μπορούν να περιλαμβάνονται διαρθρωτικές αλλαγές της κυκλοφορίας στον λιμένα, κατασκευή νέων υποδομών, αλλαγές στη ζήτηση και στην παροχή λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής και νέες τεχνικές επεξεργασίας επί του πλοίου.

Τα κράτη μέλη παρακολουθούν την εφαρμογή από τον λιμένα του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων. Όταν, κατά τη διάρκεια της πενταετίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν έχουν γίνει σημαντικές αλλαγές, η επανέγκριση μπορεί να περιλαμβάνει επικύρωση των υφιστάμενων προγραμμάτων.

5. Οι μικροί μη εμπορικοί λιμένες, οι οποίοι χαρακτηρίζονται από σπάνια ή χαμηλή κυκλοφορία μόνο σκαφών αναψυχής, μπορούν να εξαιρούνται από τις παραγράφους 1 έως 4, εάν οι οικείες λιμενικές εγκαταστάσεις υποδοχής εντάσσονται στο σύστημα διαχείρισης αποβλήτων του οποίου η διαχείριση ασκείται από τον σχετικό δήμο ή για λογαριασμό του και τα κράτη μέλη στα οποία βρίσκονται οι εν λόγω λιμένες εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με το σύστημα διαχείρισης αποβλήτων τίθενται στη διάθεση των χρηστών των εν λόγω λιμένων.

Τα κράτη μέλη στα οποία βρίσκονται οι εν λόγω λιμένες κοινοποιούν ηλεκτρονικά το όνομα και τη θέση των εν λόγω λιμένων στο τμήμα του συστήματος ενημέρωσης, παρακολούθησης και εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 13.

Τμήμα 3

Παράδοση αποβλήτων από πλοία

Άρθρο 6

Εκ των προτέρων κοινοποίηση αποβλήτων

1. Ο φορέας εκμετάλλευσης πλοίου, ο πράκτορας ή ο πλοίαρχος πλοίου που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/59/ΕΚ με προορισμό λιμένα της Ένωσης, συμπληρώνει με ειλικρίνεια και ακρίβεια το έντυπο του παραρτήματος 2 της παρούσας οδηγίας («εκ των προτέρων κοινοποίησης αποβλήτων») και κοινοποιεί όλα τα στοιχεία που περιέχονται σε αυτό στην αρχή ή στον φορέα που έχει οριστεί για τον σκοπό αυτό από το κράτος μέλος όπου βρίσκεται ο εκάστοτε λιμένας:

α) τουλάχιστον 24 ώρες πριν από την άφιξη, εάν είναι γνωστός ο λιμένας κατάπλου·

β) μόλις γίνει γνωστός ο λιμένας κατάπλου, εάν η πληροφορία αυτή είναι διαθέσιμη λιγότερες από 24 ώρες πριν από την άφιξη· ή

γ) το αργότερο κατά την αναχώρηση από τον προηγούμενο λιμένα, εάν η διάρκεια του δρομολογίου είναι μικρότερη από 24 ώρες.

2. Τα στοιχεία της εκ των προτέρων κοινοποίησης αποβλήτων υποβάλλονται ηλεκτρονικά στο μέρος του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που αναφέρεται στο άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τις οδηγίες 2002/59/ΕΚ και 2010/65/ΕΕ.

3. Τα στοιχεία της εκ των προτέρων κοινοποίησης αποβλήτων είναι διαθέσιμα επί του πλοίου, κατά προτίμηση σε ηλεκτρονική μορφή, τουλάχιστον έως τον επόμενο λιμένα κατάπλου και τίθενται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, εφόσον ζητηθούν.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που κοινοποιούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου εξετάζονται και γνωστοποιούνται στις αρμόδιες αρχές επιβολής χωρίς καθυστέρηση.

Άρθρο 7

Παράδοση αποβλήτων από πλοία

1. Ο πλοίαρχος πλοίου που καταπλέει σε λιμένα της Ένωσης παραδίδει, προτού αποπλεύσει από τον εν λόγω λιμένα, όλα τα απόβλητά του που μεταφέρονται επί του πλοίου σε λιμενική εγκατάσταση παραλαβής σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες απόρριψης που προβλέπονται στη σύμβαση MARPOL.

2. Με την παράδοση, ο φορέας εκμετάλλευσης λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής ή η αρχή του λιμένα στον οποίο παραδόθηκαν τα απόβλητα συμπληρώνει με ειλικρίνεια και ακρίβεια το έντυπο του παραρτήματος 3 («απόδειξη παράδοσης αποβλήτων») και εκδίδει και χορηγεί στον πλοίαρχο του πλοίου, χωρίς άσκοπη καθυστέρηση, την απόδειξη παράδοσης.

Η απαίτηση του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση μικρών λιμένων με μη στελεχωμένες εγκαταστάσεις ή απομακρυσμένων λιμένων, εφόσον το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τέτοιοι λιμένες έχει κοινοποιήσει ηλεκτρονικά το όνομα και τη θέση των εν λόγω λιμένων στο μέρος του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που προβλέπεται στο άρθρο 13.

3. Ο φορέας εκμετάλλευσης πλοίου, ο πράκτορας ή ο πλοίαρχος πλοίου που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/59/ΕΚ υποβάλλει ηλεκτρονικά, πριν από τον απόπλου ή μόλις παραληφθεί η απόδειξη παράδοσης αποβλήτων, τις πληροφορίες που περιέχονται σε αυτή στο μέρος του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που προβλέπεται στο άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τις οδηγίες 2002/59/ΕΚ και 2010/65/ΕΕ.

Οι πληροφορίες της απόδειξης παράδοσης αποβλήτων διατίθενται επί του πλοίου επί δύο έτη τουλάχιστον κατά περίπτωση μαζί με το ενδεδειγμένο βιβλίο πετρελαίου, βιβλίο φορτίου, βιβλίο απορριμμάτων ή σχέδιο διαχείρισης απορριμμάτων, και διατίθενται, εφόσον ζητηθούν, στις αρχές των κρατών μελών.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, το πλοίο δύναται να μεταβεί στον επόμενο λιμένα κατάπλου χωρίς να παραδώσει τα απόβλητα, εάν:

α) από τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με τα παραρτήματα 2 και 3 προκύπτει ότι υπάρχει επαρκής ειδική ικανότητα αποθήκευσης για το σύνολο των αποβλήτων που έχουν συσσωρευθεί και θα συσσωρευθούν κατά το προβλεπόμενο δρομολόγιο του πλοίου έως τον επόμενο λιμένα κατάπλου· ή

β) από τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες επί πλοίων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/59/ΕΚ προκύπτει ότι υπάρχει επαρκής ειδική ικανότητα αποθήκευσης για το σύνολο των αποβλήτων που έχουν συσσωρευθεί και θα συσσωρευθούν κατά το προβλεπόμενο δρομολόγιο του πλοίου έως τον επόμενο λιμένα κατάπλου· ή

γ) το πλοίο καταπλέει σε αγκυροβόλιο μόνο για λιγότερο από 24 ώρες ή υπό αντίξοες καιρικές συνθήκες, εκτός αν η περιοχή αυτή έχει εξαιρεθεί σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίοι όροι εφαρμογής της εξαίρεσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β), η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των μεθόδων που θα χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της επαρκούς ειδικής ικανότητας αποθήκευσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 20 παράγραφος 2.

5. Ένα κράτος μέλος απαιτεί από το πλοίο να παραδώσει όλα τα απόβλητά του πριν από τον απόπλου εάν:

α) δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που διατίθενται ηλεκτρονικά στο σύστημα πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που αναφέρεται στο άρθρο 13 ή στο GISIS, ότι διατίθενται επαρκείς λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής στον επόμενο λιμένα κατάπλου· ή

β) ο επόμενος λιμένας κατάπλου είναι άγνωστος.

6. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της έγκρισης αυστηρότερων απαιτήσεων για τα πλοία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 8

Συστήματα κάλυψης του κόστους

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το κόστος της λειτουργίας λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής για την παραλαβή και την επεξεργασία αποβλήτων από πλοία, πλην των καταλοίπων φορτίου, καλύπτεται με την εισπραξη τέλους από τα πλοία. Το εν λόγω κόστος περιλαμβάνει τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα 4.

2. Τα συστήματα κάλυψης του κόστους δεν παρέχουν κίνητρο στα πλοία να απορρίπτουν τα απόβλητά τους στη θάλασσα. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν όλες τις ακόλουθες αρχές στον σχεδιασμό και στη λειτουργία των συστημάτων κάλυψης του κόστους:

α) τα πλοία καταβάλλουν έμμεσο τέλος, ανεξαρτήτως της παράδοσης αποβλήτων σε λιμενική εγκατάσταση παραλαβής·

β) το έμμεσο τέλος καλύπτει:

i) το έμμεσο διοικητικό κόστος·

ii) σημαντικό μέρος των άμεσων λειτουργικών δαπανών, όπως ορίζει το παράρτημα 4, το οποίο αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 30 % του συνολικού άμεσου κόστους για την πραγματική παράδοση αποβλήτων κατά το παρελθόν έτος, με δυνατότητα να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κόστος που συνδέεται με τον αναμενόμενο όγκο κυκλοφορίας για το επόμενο έτος·

γ) προκειμένου να παρασχεθεί μέγιστο κίνητρο για την παράδοση αποβλήτων του παραρτήματος V της σύμβασης MARPOL πλην των καταλοίπων φορτίου, δεν επιβάλλεται έμμεσο τέλος για τα απόβλητα αυτά, προκειμένου να διασφαλίζεται δικαίωμα παράδοσης χωρίς πρόσθετες χρεώσεις βάσει του όγκου των παραδιδόμενων αποβλήτων, εκτός όταν αυτός ο όγκος παραδιδόμενων αποβλήτων υπερβεί τη μέγιστη ικανότητα αποθήκευσης αποβλήτων που αναφέρεται στο έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 2 της παρούσας οδηγίας· τα απόβλητα που αλιεύονται παθητικά καλύπτονται από αυτό το καθεστώς, περιλαμβανομένου δε και του δικαιώματος παράδοσης·

δ) προκειμένου οι δαπάνες συλλογής και επεξεργασίας των αποβλήτων που αλιεύονται παθητικά να μη βαρύνουν αποκλειστικά και μόνον τους χρήστες του λιμένα, τα κράτη μέλη καλύπτουν, κατά περίπτωση, τις εν λόγω δαπάνες με τα έσοδα που προκύπτουν από εναλλακτικά συστήματα χρηματοδότησης, μεταξύ άλλων από συστήματα διαχείρισης αποβλήτων και από διαθέσιμους ενωσιακούς, εθνικούς ή περιφερειακούς πόρους·

ε) προκειμένου να ενθαρρύνουν την παράδοση καταλοίπων καθαρισμού δεξαμενών που περιέχουν υψηλού ιξώδους εμμένουσες πλέουσες ουσίες, τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν κατάλληλα οικονομικά κίνητρα για την εν λόγω παράδοση·

στ) το έμμεσο τέλος δεν περιλαμβάνει τα απόβλητα από συστήματα καθαρισμού καυσαερίων, των οποίων το κόστος καλύπτεται με βάση τους τύπους και τις ποσότητες αποβλήτων που παραδίδονται.

3. Το μέρος του κόστους που δεν καλύπτεται, ενδεχομένως, από το έμμεσο τέλος, καλύπτεται με βάση τους τύπους και τις ποσότητες αποβλήτων που παραδίδονται πραγματικά από το πλοίο.

4. Τα τέλη μπορούν να διαφοροποιούνται με βάση τα εξής:

- α) την κατηγορία, τον τύπο και το μέγεθος του πλοίου·
- β) την παροχή υπηρεσιών σε πλοία εκτός του κανονικού ωραρίου λειτουργίας στον λιμένα· ή
- γ) την επικινδυνότητα των αποβλήτων·

5. Τα τέλη μειώνονται με βάση τα εξής:

- α) το είδος εμπορικής δραστηριότητας που εκτελεί το πλοίο, ιδίως όταν το πλοίο εκτελεί θαλάσσιες εμπορικές μεταφορές μικρών αποστάσεων·
- β) βάσει του σχεδιασμού, του εξοπλισμού και της λειτουργίας του πλοίου αποδεικνύεται ότι το πλοίο παράγει μειωμένες ποσότητες αποβλήτων και διαχειρίζεται τα απόβλητά του με βιώσιμο και περιβαλλοντικά ορθό τρόπο.

Έως τις 28 Ιουνίου 2020, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για να καθορίσει τα κριτήρια προσδιορισμού ότι το πλοίο πληροί τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου όσον αφορά τη διαχείριση αποβλήτων επί του πλοίου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 20 παράγραφος 2.

6. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα επιβαλλόμενα τέλη είναι δίκαια, καθορίζονται με διαφάνεια, είναι εύκολα αναγνωρίσιμα, δεν εισάγουν διακρίσεις και αντιστοιχούν στο κόστος των εγκαταστάσεων και υπηρεσιών που διατίθενται και, κατά περίπτωση, χρησιμοποιούνται, το ύψος των τελών και η βάση υπολογισμού τους κοινοποιούνται σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο λιμένας και, κατά περίπτωση, σε γλώσσα που χρησιμοποιείται διεθνώς, στους χρήστες των λιμένων στο πρόγραμμα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συλλογή δεδομένων παρακολούθησης σχετικά με τον όγκο και την ποσότητα των αποβλήτων που αλιεύονται παθητικά και υποβάλλουν αυτά τα δεδομένα παρακολούθησης στην Επιτροπή. Η Επιτροπή, βάσει των εν λόγω δεδομένων παρακολούθησης, δημοσιεύει έκθεση έως την 31η Δεκεμβρίου 2022 και εν συνεχεία, ανά δύο έτη.

Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των μεθόδων περί των δεδομένων παρακολούθησης και του μορφότυπου υποβολής. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

Άρθρο 9

Εξαιρέσεις

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν πλοίο που καταπλέει στους λιμένες τους από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6, στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και στο άρθρο 8 («η εξαίρεση»), εάν υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις ότι πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

- α) το πλοίο εκτελεί τακτική γραμμή με συχνούς και τακτικούς ελλιμενισμούς·
- β) υπάρχει διακανονισμός που εγγυάται την παράδοση των αποβλήτων και την καταβολή του τέλους σε λιμένα ευρισκόμενο στη διαδρομή του πλοίου ο οποίος:
 - i) αποδεικνύεται από υπογεγραμμένη σύμβαση με λιμένα ή ανάδοχο στον τομέα των αποβλήτων και από αποδείξεις παράδοσης αποβλήτων·
 - ii) έχει κοινοποιηθεί σε όλους τους λιμένες που βρίσκονται στη διαδρομή του πλοίου· και
 - iii) έχει γίνει δεκτός από τον λιμένα όπου πραγματοποιούνται η παράδοση και η καταβολή, που μπορεί να είναι λιμένας της Ένωσης ή άλλος λιμένας, στον οποίο, όπως αποδεικνύεται βάσει των πληροφοριών που υποβάλλονται ηλεκτρονικά στο μέρος του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που αναφέρεται στο άρθρο 13 και στο GISIS, διατίθενται επαρκείς εγκαταστάσεις·
- γ) η εξαίρεση δεν επιφέρει αρνητικό αντίκτυπο στην ασφάλεια στη θάλασσα, την υγεία, τη διαβίωση στο πλοίο ή τις συνθήκες εργασίας ή στο θαλάσσιο περιβάλλον.

2. Εάν χορηγηθεί η εξαίρεση, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο λιμένας εκδίδει πιστοποιητικό εξαίρεσης, βάσει του μορφότυπου που προβλέπεται στο παράρτημα 5, στο οποίο επιβεβαιώνεται ότι το πλοίο πληροί τους αναγκαίους όρους και απαιτήσεις για την εφαρμογή της εξαίρεσης και αναφέρεται η διάρκεια της εξαίρεσης.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις πληροφορίες του πιστοποιητικού εξαίρεσης ηλεκτρονικά στο μέρος του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που αναφέρεται στο άρθρο 13.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αποτελεσματική παρακολούθηση και επιβολή των διακανονισμών για την παράδοση και την καταβολή του τέλους οι οποίοι ισχύουν για τα εξαιρούμενα πλοία που καταπλέουν στους λιμένες τους.

5. Παρά τη χορηγηθείσα εξαίρεση, ένα πλοίο δεν μεταβαίνει στον επόμενο λιμένα κατάπλου, εάν δεν υπάρχει επαρκής ειδική ικανότητα αποθήκευσης για το σύνολο των αποβλήτων που έχουν συσσωρευθεί και που θα συσσωρευθούν κατά το προβλεπόμενο δρομολόγιο του πλοίου έως τον επόμενο λιμένα κατάπλου.

Τμήμα 4

Επιβολή

Άρθρο 10

Επιθεωρήσεις

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα πλοία να είναι δυνατόν να υπόκεινται σε επιθεωρήσεις, συμπεριλαμβανομένων αιφνιδίων επιθεωρήσεων, για την επαλήθευση της συμμόρφωσής τους με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Υποχρεώσεις επιθεώρησης

1. Κάθε κράτος μέλος διενεργεί επιθεωρήσεις σε πλοία που καταπλέουν στους λιμένες του, που αντιστοιχούν στο 15 % τουλάχιστον του συνολικού αριθμού μεμονωμένων πλοίων που καταπλέουν στους λιμένες του ετησίως.

Ο συνολικός αριθμός μεμονωμένων πλοίων που καταπλέουν σε ένα κράτος μέλος υπολογίζεται ως ο μέσος όρος του αριθμού μεμονωμένων πλοίων των προηγούμενων τριών ετών, όπως έχει κοινοποιηθεί μέσω του μέρους του συστήματος πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής που αναφέρεται στο άρθρο 13.

2. Τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου επιλέγοντας πλοία βάσει ενωσιακού μηχανισμού στόχευσης με βάση τον κίνδυνο.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί εναρμόνιση των επιθεωρήσεων και να προβλεφθούν ενιαίοι όροι για την επιλογή πλοίων προς επιθεώρηση, η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για να καθορίσει τα λεπτομερή στοιχεία του ενωσιακού μηχανισμού στόχευσης με βάση τον κίνδυνο. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαδικασίες για επιθεωρήσεις σε πλοία που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/59/ΕΚ προκειμένου να διασφαλίζεται, στο μέτρο του εφικτού, η συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία.

Κατά τη θέσπιση των εν λόγω διαδικασιών, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τον ενωσιακό μηχανισμό στόχευσης με βάση τον κίνδυνο που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 16, εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κρίνει μη ικανοποιητικά τα αποτελέσματα της επιθεώρησης, διασφαλίζει ότι το πλοίο δεν αποπλέει από τον λιμένα προτού παραδώσει τα απόβλητά του σε λιμενική εγκατάσταση παραλαβής σύμφωνα με το άρθρο 7.

Άρθρο 12

Σύστημα πληροφοριών, παρακολούθησης και επιβολής

Η εφαρμογή και η επιβολή της παρούσας οδηγίας διευκολύνεται από την ηλεκτρονική υποβολή αναφορών και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14.

Άρθρο 13

Υποβολή αναφορών και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η υποβολή αναφορών και η ανταλλαγή πληροφοριών βασίζονται στο σύστημα ανταλλαγής ναυτιλιακών πληροφοριών της ΕΕ (SafeSeaNet), το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 22α παράγραφος 3 και στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2002/59/ΕΚ.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες πληροφορίες υποβάλλονται ηλεκτρονικά και εντός εύλογου χρονικού διαστήματος σύμφωνα με την οδηγία 2010/65/ΕΕ:
 - α) οι πληροφορίες για τον πραγματικό χρόνο κατάπλου και απόπλου κάθε πλοίου που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/59/ΕΚ, το οποίο ελλιμενίζεται σε λιμένα της Ένωσης, καθώς και τον αναγνωριστικό κωδικό του οικείου λιμένα·
 - β) οι πληροφορίες από την εκ των προτέρων κοινοποίηση αποβλήτων, όπως ορίζεται στο παράρτημα 2·
 - γ) οι πληροφορίες από την απόδειξη παράδοσης αποβλήτων, όπως ορίζεται στο παράρτημα 3·
 - δ) οι πληροφορίες από το πιστοποιητικό εξαίρεσης, όπως ορίζεται στο παράρτημα 5.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 διατίθενται ηλεκτρονικά μέσω του SafeSeaNet.

Άρθρο 14

Καταχώριση των επιθεωρήσεων

1. Η Επιτροπή αναπτύσσει, τηρεί και ενημερώνει βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων, με την οποία συνδέονται όλα τα κράτη μέλη και η οποία περιέχει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή του συστήματος επιθεωρήσεων που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία («βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων»). Η βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων βασίζεται στη βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων που αναφέρεται στο άρθρο 24 της οδηγίας 2009/16/ΕΚ και έχει παρόμοιες λειτουργίες με αυτή τη βάση δεδομένων.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις επιθεωρήσεις που διενεργούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με περιπτώσεις μη συμμόρφωσης και διαταγές απαγόρευσης απόπλου, διαβιβάζονται χωρίς καθυστέρηση στη βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων μόλις
 - α) ολοκληρωθεί η έκθεση επιθεώρησης·
 - β) αρθεί η διαταγή απαγόρευσης απόπλου· ή
 - γ) χορηγηθεί εξαίρεση.
3. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι η βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων καθιστά εφικτή την ανάκτηση όλων των σχετικών δεδομένων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη για τον σκοπό της παρακολούθησης της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι η βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων παρέχει πληροφορίες για τον ενωσιακό μηχανισμό στόχευσης με βάση τον κίνδυνο που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή επανεξετάζει τακτικά τη βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων για να παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να εφιστά την προσοχή σε τυχόν αμφιβολίες σχετικά με την ολοκληρωμένη εφαρμογή με στόχο τη θέση σε ισχύ διορθωτικών μέτρων.
4. Τα κράτη μέλη έχουν ανά πάσα στιγμή πρόσβαση στις καταχωρισμένες πληροφορίες στη βάση δεδομένων των επιθεωρήσεων.

Άρθρο 15

Κατάρτιση του προσωπικού

Οι λιμενικές αρχές και οι αρμόδιες αρχές για τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής διασφαλίζουν ότι το προσωπικό στο σύνολό του λαμβάνει την αναγκαία κατάρτιση για να αποκτήσει τις γνώσεις που είναι απαραίτητες για την εργασία του όταν διαχειρίζεται απόβλητα, με ιδιαίτερη προσοχή στις πτυχές υγείας και ασφάλειας που αφορούν τον χειρισμό επικίνδυνων υλικών, και ότι οι απαιτήσεις κατάρτισης επικαιροποιούνται τακτικά προκειμένου να ανταποκρίνονται στις προκλήσεις της τεχνολογικής καινοτομίας.

Άρθρο 16

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες για επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που υιοθετούνται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Τμήμα 5

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 17

Ανταλλαγή εμπειριών

Η Επιτροπή μεριμνά για την οργάνωση ανταλλαγής εμπειριών μεταξύ των εθνικών αρχών και των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων εμπειρογνομόνων από τον ιδιωτικό τομέα, την κοινωνία των πολιτών και συνδικαλιστικές οργανώσεις, σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στους λιμένες της Ένωσης.

Άρθρο 18

Διαδικασία τροποποίησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 19, για την τροποποίηση των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας και των παραπομπών σε πράξεις του ΔΝΟ στην παρούσα οδηγία στο βαθμό που απαιτείται για την εναρμόνισή τους με το δικαίωμα της Ένωσης ή για να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο, ιδίως στο πλαίσιο του ΔΝΟ.
2. Ανατίθεται επίσης στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 19, για την τροποποίηση των παραρτημάτων, όταν τούτο είναι αναγκαίο για τη βελτίωση των ρυθμίσεων εφαρμογής και παρακολούθησης που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, ιδίως των προβλεπόμενων στα άρθρα 6, 7 και 9, προκειμένου να διασφαλίζονται η αποτελεσματική κοινοποίηση και παράδοση των αποβλήτων και η ορθή εφαρμογή των εξαιρέσεων.
3. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αυτό δικαιολογείται δεόντως από κατάλληλη ανάλυση της Επιτροπής και προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και απαράδεκτη απειλή για το θαλάσσιο περιβάλλον, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 19, για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την αποφυγή μιας τέτοιας απειλής, ώστε να μην εφαρμοστεί, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τροποποίηση της σύμβασης MARPOL.
4. Οι προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο κατ' εξουσιοδότηση πράξεις εκδίδονται τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου που έχει καθοριστεί σε διεθνές επίπεδο για τη σιωπηρή αποδοχή της τροποποίησης της σύμβασης MARPOL ή την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος της εν λόγω τροποποίησης.

Κατά την περίοδο πριν από την έναρξη ισχύος αυτών των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, τα κράτη μέλη απέχουν από την ανάληψη κάθε πρωτοβουλίας που αποσκοπεί στην ενσωμάτωση της εν λόγω τροποποίησης στο εθνικό δικαίωμα ή στην εφαρμογή της τροποποίησης της συγκεκριμένης διεθνούς πράξης.

Άρθρο 19

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2 και 3 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 27 Ιουνίου 2019. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2 και 3 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφοι 1, 2 και 3 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 20

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή ασφαλείας στη ναυτιλία και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS) που έχει συσταθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 21

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2010/65/ΕΕ

Στο παράρτημα στοιχείο Α της οδηγίας 2010/65/ΕΕ, το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Κοινοποίηση αποβλήτων από πλοία, συμπεριλαμβανομένων των καταλοίπων

Άρθρα 6, 7 και 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για την παράδοση αποβλήτων από πλοία, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/65/ΕΕ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/59/ΕΚ (ΕΕ L 151 7.6.2019, σ. 116)».

Άρθρο 22

Κατάργηση

Η οδηγία 2000/59/ΕΚ καταργείται.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 23

Επανεξέταση

1. Η Επιτροπή αξιολογεί την παρούσα οδηγία και υποβάλλει τα αποτελέσματα της αξιολόγησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έως τις 28 Ιουνίου 2026. Η αξιολόγηση περιλαμβάνει επίσης έκθεση που παρουσιάζει λεπτομερώς βέλτιστες πρακτικές για την πρόληψη και διαχείριση των αποβλήτων επί των πλοίων.

2. Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²³⁾, κατά την προσεχή επανεξέταση της εντολής του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (EMSA), η Επιτροπή αξιολογεί επίσης κατά πόσον θα πρέπει να χορηγηθούν στον EMSA πρόσθετες αρμοδιότητες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

⁽²²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, για την επιτροπή ασφαλείας στη ναυτιλία και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS) και για την τροποποίηση των κανονισμών για την ασφαλεία στη ναυτιλία και την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία (ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 1).

⁽²³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφαλεία στη θάλασσα (ΕΕ L 251 της 16.9.2016, σ. 77).

*Άρθρο 24***Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 28 Ιουνίου 2021. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 25***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

*Άρθρο 26***Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 17 Απριλίου 2019.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. CIAMBA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Τα προγράμματα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων καλύπτουν όλους τους τύπους αποβλήτων από πλοία που συνήθως καταπλέουν στον λιμένα και καταρτίζονται σύμφωνα με το μέγεθος του λιμένα και τους τύπους των πλοίων που καταπλέουν σε αυτόν.

Τα προγράμματα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων περιλαμβάνουν τα εξής στοιχεία:

- α) εκτίμηση της ανάγκης λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής, με βάση τις ανάγκες των πλοίων που συνήθως καταπλέουν στον λιμένα,
- β) περιγραφή του τύπου και της χωρητικότητας των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής,
- γ) περιγραφή των διαδικασιών παραλαβής και συλλογής των αποβλήτων από τα πλοία,
- δ) περιγραφή του συστήματος ανάκτησης του κόστους,
- ε) περιγραφή της διαδικασίας για την αναφορά καταγγελλόμενων ανεπαρκειών στις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής,
- στ) περιγραφή της διαδικασίας εκτέλεσης διαβουλεύσεων με τους χρήστες του λιμένα, τους αναδόχους στον τομέα των αποβλήτων, τους φορείς εκμετάλλευσης τερματικών σταθμών και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη, και
- ζ) επισκόπηση του τύπου και των ποσοτήτων αποβλήτων που παραλαμβάνονται από πλοία και διακινούνται στις εγκαταστάσεις.

Τα προγράμματα παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) σύνοψη του σχετικού εθνικού δικαίου και της διαδικασίας και των διατυπώσεων παράδοσης των αποβλήτων σε λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής,
- β) προσδιορισμό σημείου επαφής στον λιμένα,
- γ) περιγραφή, ενδεχομένως, του εξοπλισμού και των διαδικασιών προεπεξεργασίας στον λιμένα για ειδικές ροές αποβλήτων,
- δ) περιγραφή των μεθόδων καταγραφής της πραγματικής χρήσης των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής,
- ε) περιγραφή των μεθόδων καταγραφής των ποσοτήτων αποβλήτων που παραδίδονται από τα πλοία,
- στ) περιγραφή των μεθόδων διαχείρισης των ροών διαφορετικών αποβλήτων στον λιμένα.

Οι διαδικασίες παραλαβής, συλλογής, αποθήκευσης, επεξεργασίας και διάθεσης θα πρέπει να συμμορφώνονται, από κάθε άποψη, προς ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, κατάλληλο για τη σταδιακή μείωση των επιπτώσεων των εν λόγω δραστηριοτήτων στο περιβάλλον. Η εν λόγω συμμόρφωση τεκμαίρεται εάν οι διαδικασίες είναι σύμφωνες με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 761/2001 και των αποφάσεων της Επιτροπής 2001/681/ΕΚ και 2006/193/ΕΚ (ΕΕ L 342 της 22.12.2009, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΕ ΛΙΜΕΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Κοινοποίηση παράδοσης αποβλήτων σε: (ονομασία του λιμένα κατάπλου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883)

Το παρόν έγγραφο θα πρέπει να διατηρείται επί του πλοίου μαζί με το ενδεδειγμένο βιβλίο πετρελαίου, βιβλίο φορτίου, βιβλίο απορριμμάτων ή σχέδιο διαχείρισης απορριμμάτων, όπως απαιτείται βάσει της σύμβασης Marpol.

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

1.1 Όνομα πλοίου:	1.5 Πλοιοκτήτης ή φορέας εκμετάλλευσης:
1.2 Αριθμός IMO:	1.6 Διακριτικοί αριθμοί ή γράμματα:
	Αριθμός MMSI (Maritime Mobile Service Identity):
1.3 Ολική χωρητικότητα:	1.7 Κράτος σημαίας:
1.4 Τύπος του πλοίου: ☐ Πετρελαιοφόρο ☐ Δεξαμενό-πλοιο μεταφοράς χημικών προϊόντων ☐ Άλλο εμπορικό πλοίο	☐ Πλοίο μεταφοράς χύδην ☐ Οχηματαγωγό ☐ Άλλος (να προσδιορισθεί)
	☐ Πλοίο μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων

2. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

2.1. Τοποθεσία/ονομασία σταθμού μεταφόρτωσης:	2.6. Τελευταίος λιμένας όπου παραδόθηκαν απόβλητα:
2.2. Ημερομηνία και ώρα άφιξης:	2.7. Ημερομηνία της τελευταίας παράδοσης:
2.3. Ημερομηνία και ώρα αναχώρησης:	2.8. Επόμενος λιμένας παράδοσης:
2.4. Τελευταίος λιμένας και χώρα:	2.9. Πρόσωπο που υποβάλλει το παρόν έντυπο (εάν δεν είναι ο πλοίαρχος):
2.5. Επόμενος λιμένας και χώρα (εάν είναι γνωστή):	

3. ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ

Τύπος	Απόβλητα προς παράδοση (m ³)	Μέγιστη ικανότητα αποθήκευσης αποβλήτων (m ³)	Ποσότητα αποβλήτων που παραμένουν στο πλοίο (m ³)	Λιμένας στον οποίο θα παραδοθούν τα υπόλοιπα απόβλητα	Εκτιμώμενη ποσότητα αποβλήτων που θα παραχθούν μεταξύ κοινοποίησης και επόμενου λιμένα κατάπλου (m ³)
Παράρτημα I της MARPOL - Πετρέλαιο					
Ελαιώδη ύδατα υδροσυλλεκτών					
Ελαιώδη κατάλοιπα (ιλύς)					
Ελαιώδη κατάλοιπα καθαρισμού της δεξαμενής					
Ακάθαρτο θαλάσσερμα					

Τύπος	Απόβλητα προς παράδοση (m ³)	Μέγιστη ικανότητα αποθήκευσης αποβλήτων (m ³)	Ποσότητα αποβλήτων που παραμένουν στο πλοίο (m ³)	Λιμένας στον οποίο θα παραδοθούν τα υπόλοιπα απόβλητα	Εκτιμώμενη ποσότητα αποβλήτων που θα παραχθούν μεταξύ κοινοποίησης και επόμενου λιμένα κατάπλου (m ³)
Επικαθήσεις και ιλύς από τον καθαρισμό δεξαμενών					
Άλλο (να προσδιοριστεί)					
Παράρτημα II της MARPOL - Επιβλαβείς υγρές ουσίες (NLS) (1)					
Ουσία της κατηγορίας X					
Ουσία της κατηγορίας Y					
Ουσία της κατηγορίας Z					
ΑΟ - Άλλες ουσίες					
Παράρτημα IV της MARPOL – Λύματα					
Παράρτημα V της MARPOL – Απορρίμματα					
A. Πλαστικά					
B. Απορρίμματα τροφίμων					
Γ. Οικιακά απορρίμματα (π.χ. χάρτινα προϊόντα, ράκη, γυαλί, μέταλλα, φιάλες, πλαστικά κ.λπ.)					
Δ. Μαγειρικό λάδι					
Ε. Τέφρα αποτεφρωτήρα					
ΣΤ. Απόβλητα λειτουργίας					
Z. Κουφάρι/-α ζώου/-ων					
Η. Αλιευτικά εργαλεία					
Θ. Απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού					

(1) Αναγράφεται η ορθή ονομασία της αποστολής των σχετικών NLS

Τύπος	Απόβλητα προς παράδοση (m ³)	Μέγιστη ικανότητα αποθήκευσης αποβλήτων (m ³)	Ποσότητα αποβλήτων που παραμένουν στο πλοίο (m ³)	Λιμένας στον οποίο θα παραδοθούν τα υπόλοιπα απόβλητα	Εκτιμώμενη ποσότητα αποβλήτων που θα παραχθούν μεταξύ κοινοποίησης και επόμενου λιμένα κατάπλου (m ³)
I. Κατάλοιπα φορτίου ⁽¹⁾ (επιβλαβή για το θαλάσσιο περιβάλλον - HME)					
IA. Κατάλοιπα φορτίου ⁽²⁾ (μη επιβλαβή για το θαλάσσιο περιβάλλον - non-HME)					
Παράρτημα VI της MARPOL - Σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση					
Καταστροφικές για τη στιβάδα του όζοντος ουσίες και εξοπλισμός που περιέχει τέτοιου είδους ουσίες ⁽³⁾					
Κατάλοιπα από τον καθαρισμό των καυσαερίων					

Άλλα απόβλητα, που δεν καλύπτονται από την MARPOL					
Απόβλητα που αλιεύονται παθητικά					

Σημειώσεις

1. Οι ανωτέρω πληροφορίες χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο από το κράτος λιμένα και για άλλους σκοπούς επιθεώρησης.
2. Το παρόν έντυπο συμπληρώνεται εκτός αν το πλοίο καλύπτεται από εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883

⁽¹⁾ Επιτρέπονται εκτιμήσεις. Αναγράφεται η ορθή ονομασία της αποστολής ξηρού φορτίου.

⁽²⁾ Επιτρέπονται εκτιμήσεις. Αναγράφεται η ορθή ονομασία της αποστολής ξηρού φορτίου.

⁽³⁾ Που προκύπτουν από συνήθεις εργασίες συντήρησης στο σκάφος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΑΠΟΔΕΙΞΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Ο διορισμένος εκπρόσωπος του φορέα της λιμενικής εγκατάστασης παραλαβής παρέχει το ακόλουθο έντυπο στον πλοίαρχο του πλοίου που παρέδωσε απόβλητα σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/883 .

Το παρόν έντυπο διατηρείται επί του πλοίου μαζί με το ενδεδειγμένο βιβλίο πετρελαίου, βιβλίο φορτίου, βιβλίο απορριμμάτων ή σχέδιο διαχείρισης απορριμμάτων, όπως απαιτείται από τη σύμβαση MARPOL.

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΕΝΙΚΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΑ

1.1. Τοποθεσία/ονομασία σταθμού μεταφόρτωσης:	
1.2. Φορέας/-είς λιμενικής εγκατάστασης παραλαβής	
1.3. Φορέας/-είς εγκατάστασης επεξεργασίας - εάν είναι άλλος από τον ανωτέρω:	
1.4. Ημερομηνία και ώρα παράδοσης αποβλήτων από:	σε:

2. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

2.1. Όνομα του πλοίου:		2.5. Πλοιοκτήτης ή φορέας εκμετάλλευσης:	
2.2. Αριθμός IMO:		2.6. Διακριτικοί αριθμοί ή γράμματα: Αριθμός MMSI (Maritime Mobile Service Identity):	
2.3. Ολική χωρητικότητα:		2.7. Κράτος σημαίας:	
2.4. Τύπος πλοίου:	☐ του ☐ Πετρελαι- οφόρο ☐ Δεξαμενό- πλοιο μετα- φοράς χημι- κών προϊ- όντων	☐ Πλοίο μετα- φοράς φορ- τίου χύδην	☐ Πλοίο μεταφο- ράς εμπορευ- ματοκιβωτίων
	☐ Άλλου είδους φορτηγό πλοίο	☐ Επιβατηγό	☐ Οχηματα- γωγό
			☐ Άλλο (να προσδιορισθεί)

3. ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Παράρτημα I της MARPOL - Πετρέλαιο	Ποσότητα (m ³)	Παράρτημα V της MARPOL - Απορρίμματα	Ποσότητα (m ³)
Ελαιώδη ύδατα υδροσυλλεκτών		A. Πλαστικά	
Ελαιώδη κατάλοιπα (ιλύς)		B. Απορρίμματα τροφίμων	
Ελαιώδη κατάλοιπα καθαρισμού της δεξαμενής		Γ. Οικιακά απορρίμματα (π.χ. χάρτινα προϊόντα, ράκη, γυαλί, μέταλλα, φιάλες, πλαστικά κ.λπ.)	
Ακάθαρτο θαλάσσερμα		Δ. Μαγειρικό λάδι	
Επικαθήσεις και ιλύς από τον καθαρισμό δεξαμενών		E. Τέφρα αποτεφρωτήρα	
Άλλο (να προσδιοριστεί)		ΣΤ. Απόβλητα λειτουργίας	
Παράρτημα II της MARPOL - Επιβλαβείς υγρές ουσίες (NLS)	Ποσότητα (m ³)/Ονομασία (1)	Z. Κουφάρι/-α ζώου/-ων	
Ουσία της κατηγορίας X		H. Αλιευτικά εργαλεία	
Ουσία της κατηγορίας Y		Θ. Απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού	
		I. Κατάλοιπα φορτίου (2) (επιβλαβή για το θαλάσσιο περιβάλλον - HME)	
		ΙΑ. Κατάλοιπα φορτίου (2) (μη επιβλαβή για το θαλάσσιο περιβάλλον - non-HME)	
		Παράρτημα VI της MARPOL - Σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση	Ποσότητα (m ³)
Ουσία της κατηγορίας Z		Καταστροφικές για τη στιβάδα του όζοντος ουσίες και εξοπλισμός που περιέχει τέτοιου είδους ουσίες	
ΑΟ - Άλλες ουσίες		Κατάλοιπα από τον καθαρισμό των καυσαερίων	
Παράρτημα IV της MARPOL - Λύματα	Ποσότητα (m ³)	Άλλα απόβλητα, που δεν καλύπτονται από την MARPOL	Ποσότητα (m ³)
		Απόβλητα που αλιεύονται παθητικά	

(1) Αναγράφεται η ορθή ονομασία της αποστολής των σχετικών NLS.

(2) Αναγράφεται η ορθή ονομασία της αποστολής ξηρού φορτίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ (ΔΕΠ)

Άμεσες δαπάνες	Έμμεσες δαπάνες	Καθαρά έσοδα
<p>Άμεσες λειτουργικές δαπάνες που προκύπτουν από την πραγματική παράδοση αποβλήτων από πλοία, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων δαπάνης που αναφέρονται κατωτέρω.</p>	<p>Έμμεσες διοικητικές δαπάνες που προκύπτουν από τη διαχείριση του λιμενικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων δαπάνης που αναφέρονται κατωτέρω.</p>	<p>Καθαρά έσοδα από συστήματα διαχείρισης αποβλήτων και διαθέσιμη εθνική/περιφερειακή χρηματοδότηση, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων εσόδων που αναφέρονται κατωτέρω.</p>
<ul style="list-style-type: none"> — Παροχή λιμενικής υποδομής εγκαταστάσεων παραλαβής, συμπεριλαμβανομένων εμπορευματοκιβωτίων, δεξαμενών, εργαλείων επεξεργασίας, φορτηγίδων, φορτηγών, εγκαταστάσεων παραλαβής αποβλήτων, εγκαταστάσεων επεξεργασίας· — Παραχωρήσεις λόγω χρηματοδοτικής μίσθωσης εγκατάστασης, κατά περίπτωση, ή χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού αναγκαίου για τη λειτουργία των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής· — Πραγματική λειτουργία των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής: συλλογή αποβλήτων από πλοία, μεταφορά αποβλήτων από τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής για τελική επεξεργασία, συντήρηση και καθαρισμός των λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής, δαπάνες προσωπικού, συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών, ηλεκτροδότηση, ανάλυση των αποβλήτων και ασφάλιση· — Προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση ή διάθεση αποβλήτων από τα πλοία, συμπεριλαμβανομένης της χωριστής συλλογής αποβλήτων· — Διοίκηση: τιμολόγηση, έκδοση αποδείξεων παράδοσης αποβλήτων για το πλοίο, υποβολή αναφορών. 	<ul style="list-style-type: none"> — Ανάπτυξη και έγκριση του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν ελέγχων του εν λόγω προγράμματος και της εφαρμογής του· — Επικαιροποίηση του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών εργασίας και παροχής συμβουλών, αναλόγως· — Οργάνωση των διαδικασιών διαβούλευσης για την (επαν)αξιολόγηση του προγράμματος παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων· — Διαχείριση των συστημάτων κοινοποίησης και ανάκτησης του κόστους, συμπεριλαμβανομένων της εφαρμογής μειωμένων τελών για τα οικολογικά πλοία, της παροχής συστημάτων μηχανογράφησης του λιμένα, της στατιστικής ανάλυσης και των σχετικών δαπανών εργασίας· — Οργάνωση των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων για την παροχή λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής, καθώς την έκδοση των αναγκαίων αδειών για την κατασκευή λιμενικών εγκαταστάσεων παραλαβής στους λιμένες· — Ανακοίνωση πληροφοριών στους χρήστες του λιμένα με τη διανομή φυλλαδίων, ανάρτηση πινακίδων και αφισκόλληση στον λιμένα ή δημοσίευση πληροφοριών στον δικτυακό τόπο του λιμένα και ηλεκτρονική διαβίβαση της αναφοράς πληροφοριών, κατά το άρθρο 5· — Διαχείριση των συστημάτων διαχείρισης αποβλήτων: συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού (ΔΕΠ), ανακύκλωση και υποβολή αιτήσεων για εθνικά/περιφερειακά κονδύλια και εφαρμογή τους· — Άλλες διοικητικές δαπάνες: δαπάνες παρακολούθησης και ηλεκτρονικής υποβολής εξαιρέσεων, κατά το άρθρο 9. 	<ul style="list-style-type: none"> — Καθαρά οικονομικά οφέλη που παρέχονται από συστήματα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού· — Άλλα καθαρά έσοδα από τη διαχείριση αποβλήτων, όπως συστήματα ανακύκλωσης· — Χρηματοδότηση στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ)· — Άλλη χρηματοδότηση ή επιδοτήσεις που διατίθενται στους λιμένες για τη διαχείριση αποβλήτων και την αλιεία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 9 ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6, ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/883 ΤΟΥ/ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΑ/-ΩΝ [ΛΙΜΕΝΑΣ] ΣΤΟ [ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ] ⁽¹⁾

Όνομα του πλοίου	Διακριτικοί αριθμοί ή γράμματα	Κράτος σημαίας
[όνομα του πλοίου]	[αριθμός ΙΜΟ]	[όνομα του κράτους σημαίας]

εκτελεί προγραμματισμένα δρομολόγια με συχνούς και τακτικούς ελλιμενισμούς στον/στους ακόλουθο/-ους λιμένα/-ες που βρίσκεται/-ονται στο [όνομα του κράτους μέλους] σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα ή προκαθορισμένη διαδρομή:

[]

και καταπλέει στους εν λόγω λιμένες τουλάχιστον μία φορά ανά δεκαπενθήμερο:

[]

και έχει προβεί σε ρύθμιση ώστε να διασφαλίζεται η καταβολή των τελών και η παράδοση των αποβλήτων στον λιμένα ή σε τρίτο μέρος στον λιμένα:

[]

και ως εκ τούτου εξαιρείται, σύμφωνα με [εισάγεται σχετική διάταξη της εθνικής νομοθεσίας της χώρας], [από τις απαιτήσεις περί:

- υποχρεωτικής παράδοσης αποβλήτων από πλοία,
- εκ των προτέρων κοινοποίησης αποβλήτων
- καταβολής του υποχρεωτικού τέλους, στον/στους εξής λιμένα/-ες:]

Το παρόν πιστοποιητικό ισχύει έως [ημερομηνία], εκτός εάν οι λόγοι για την έκδοση του πιστοποιητικού αλλάξουν πριν από την εν λόγω ημερομηνία.

Τόπος και ημερομηνία

.....

Ονοματεπώνυμο
Ιδιότητα

⁽¹⁾ Διαγράφεται κατά περίπτωση.